

SVĚTLO

TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

27. ČÍSLO / XXIV. ROČNÍK

12 Kč • 0,60 €

10. ČERVENCE 2016

Z obsahu:

Milosrdenství očisťuje srdce

Katecheze Svatého otce
Františka při generální
audienci 22. června 2016
- strana 2 -

Milosrdenství a spravedlnost

P. Dr. M. Lugmayr FSSP
- strana 4 -

Křesťanské hodnoty

Mons. Jan Graubner,
arcibiskup olomoucký
- strana 6 -

Ježíš mě vrátil do života

Svědectví o zázračném
přežití a následném
obrácení srdce
- strana 7 -

Nebezpečné cetky

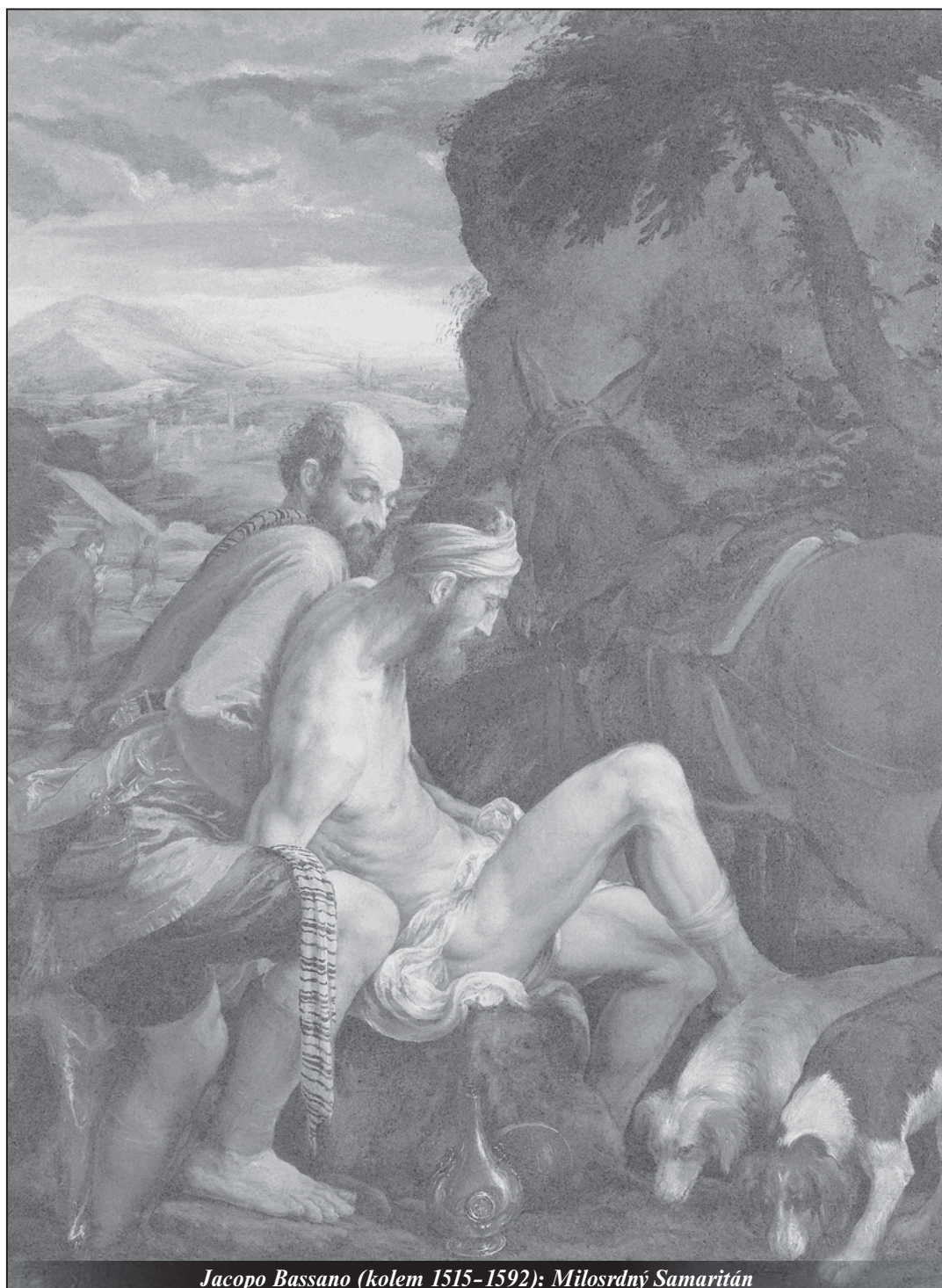
Marie Cofta
- strana 9 -

Suma o darech svatého Josefa (32)

- strana 10 -

Varovné svědectví (1)

Svědectví P. Stevena
Scheiera na televizní
stanici EWTN
- strana 12 -

Jacopo Bassano (kolem 1515–1592): Milosrdný Samaritán

Milosrdenství očisťuje srdce (Lk 5,12-16)

Katecheze Svatého otce Františka při generální audienci
22. června 2016 na náměstí Sv. Petra v Římě

Drazí bratři a sestry, dobrý den! „Pane, chceš-li, můžeš mě očistit!“ (Lk 5,12) – taková je prosba, kterou se na Ježíše obrátil malomocný. Tento muž nežádal jenom své uzdravení, nýbrž „očistění“, to znamená celkové uzdravení těla i srdce. Lepra byla považována za formu Božího prokletí, za hlubokou nečistotu. Malomocný se musel zdržovat daleko ode všech, neměl přístup do chrámu a na žádnou bohoslužbu. Byl vzdálen od Boha i od lidí. Takový život byl tristní.

Navzdory tomu však onen malomocný nekapituloval ani před nemocí, ani před opatřeními, která z něho činila vyděděn-

ce. Aby se dostal k Ježíši, nebál se porušit Zákon a vstoupil do města, což mu bylo jako malomocnému rovněž zapovězeno, a když Jej našel, „padl tváří k zemi a prosil Ho: Pane, chceš-li, můžeš mě očistit.“ (v. 12) Toto vše, co tento muž považovaný za nečistého učinil, je výrazem jeho víry! Uznává Ježíšovu moc, je si jist, že ho může uzdravit a že všechno závisí na jeho vůli.

Tato víra je silou, která mu umožnila zlomit každou konvenci a usilovat o setkání s Ježíšem. Poklekl před Ním a nazval jej „Pánem“. Prosba malomocného ukazuje, že předstupujeme-li před Ježíše, není třeba dlouhých promluv. Stačí

pár slov, jen když jsou provázena plnou důvěrou v jeho všemohoucnost a v jeho dobrotu. Svěřit se vůli Boží totiž znamená odevzdat se jeho nekonečnému milosrdenství. Já se vám také osobně svěřím. Večer nežli se uložím do postele, modlím se krátce takto: „Pane, chceš-li, můžeš mě očistit!“ A modlím se pak pětkrát Otče náš, za každou Ježíšovu ránu, protože Ježíš nás očistil ranami. A když to dělám já, můžete doma říkat i vy: „Pane, chceš-li, můžeš mě očistit!“, myslet na Ježíšovy rány a pomodlit se Otče náš za každou z nich. A Ježíš nás vždycky očistí.

Ježíš byl tímto mužem hluboce pohnut. Markovo evangelium zdůrazňuje, že „s ním měl soucit. Vztáhl ruku, dotkl se ho a řekl mu: »Chci, buď čistý!«“ (Mk 1,41) Ježíšova slova jsou provázena gestem a činí jeho učení výmluvnějším. Na rozdíl od nařízení mojžíšského

Pokračování na str. 5

Být opravdovým křesťanem znamená nejen dobře znát Bibli, ale především znovu a znovu přijímat evangelium a usilovat podle něj žít. Tuto „jasnou“ záležitost křesťanské víry připomněl olomoucký arcibiskup Mons. Jan Graubner na Rádiu Proglas a naši čtenáři mají možnost se s jeho aktuální úvahou o křesťanských hodnotách seznámit v tomto čísle Světla. (str. 6)

Přijetí evangelní zvěsti do vlastního života tak, aby jím byl člověk proniknut až do morku kostí (srov. Žid 4,12), je každodenním posláním všech, kdo uvěřili, že Ježíš je Boží Syn, Vykupitel lidského pokolení. A každý je Bohem navíc pověřen ke specifickému způsobu žití, kterým má hlásat biblické pravdy, a to i tehdy, když jim budou druzí klást odpor. Je třeba zahrnout do svého každodenního zpytování svědomí také otázku, zda jsem naplnil Boží poslání, ke kterému jsem povolán, a prosit za odpuštění i sebemenšího opomenutí toho, co jsem mohl a měl vykonat či říci, a neudělal to. Je to naše křesťanská zodpovědnost, jejíž naplnění ovlivňuje spásu nejen naší duše.

Svědčí o tom také P. Steven Scheier, jehož avizovaný zkrácený text rozhovoru s Matkou Angelikou pro televizní stanici

Editorial

EWTN začínáme na pokračování otiskovat na stránkách Světla. (str. 12–13) Ve své osobě je živoucím důkazem, že existuje nejen nebe, ale i peklo. Jeho existence je děsivá v tom, že záleží opravdu jen na svobodném rozhodnutí člověka, zda se bude usilovat milovat Trojjediného Boha tak, aby byl schopen co nejlépe vyplnit jeho vůli a hlásat jeho pravdu na místě a způsobem, které mu Bůh určil. Ale Bůh je nejen spravedlivý, nýbrž i milosrdný, proto P. Scheier dostal na přímluvu Panny Marie (a je důležité si toho všimnout!) ještě jednu šanci změnit svůj život natolik, aby si po smrti při osobním soudu nemusel od Ježíše vyslechnout rozsudek: „Peklo na věky!“

Snoubí se tedy v klíčových životních okamžicích tohoto amerického kněze dvojí – spravedlnost a milosrdenství – dvě vlastnosti Boží, které neoddelitelně patří k sobě, i když nám lidský rozum neumožňuje plně uchopit tajemství tohoto spojení. Přesto s vděčností přijímejme, jak u Boha obojí nerozlučně „funguje“, to nám pomůže Boží spravedlnost i mi-

losrdenství přijmout doopravdy, srdcem. (str. 4–5)

Můžeme stále obdivovat, jak Bůh mocně působí v životě člověka a jaké metody k tomu používá. „Návrat ze smrti do života“ – můžeme-li to tak říci – není zrovna běžnou záležitostí, avšak u Boha není nic nemožného a děje se to. A tak též svědectví Piotra o jeho obrácení má i hmotný základ v okamžiku zranění prakticky neslučitelných se životem. (str. 7–8) Můžeme se tedy ptát: Co tím chce Bůh říci také nám?

Na odpověď nás může navést výklad o nebezpečnosti vystavovat se působení amuletů a talismanů, ať už vědomě, či nevědomě, jejichž duchovní síla pochází od zlého ducha. (str. 9–10). Víme přece, že jedinou silou, která člověka dělá skutečně vnitřně šťastným a přivádí ho ke spáse, je síla Trojjediného Boha. A kdyby se někomu zdálo, že je obtížné, či snad dokonce nemožné plnit Boží poslání a příkazy, dostává se mu skrze Mojžíše ujištění (srov. 1. čtení dnešní neděle), že to vše nám není nějak vzdáleno, ale máme to ve svém srdci. A je-li naše srdce spojeno se Srdcem Ježíšovým, s pomocí Panny Marie jistě najdeme sílu ke konání toho, co se líbí Pánu a co přivede naši duši do jeho království.

Daniel Dehner

Tvůj Pán ti chce v dnešním setkání názorně ukázat, jaký má být tvůj správný vztah k Bohu a k bližnímu. Pros Ducha Svatého, abys měl dosti světla a síly *odložit to, co je staré, a povstat k novému životu*⁽¹⁾.

Úryvek evangelia začíná několika podrobnostmi, které bys neměl přehlédnout. Předně se nám představuje člověk, který se pokládá za znalce Zákona. Tento vzdělaný člověk však nepřišel za Ježíšem tak jako kdysi Nikodém, aby mu kladl otázky, které ho zajímají. Nechce se ptát proto, aby se něco dověděl, a ani neočekává, že by se mohl od Ježíše něco dovědět. Jeho otázky mají *pokoušet*, a k tomu potřebuje také na rozdíl od Nikodéma publikum. Proto *předstupuje* právě ve chvíli, kdy je Pán obklopen tolika posluchači. Usmyslel si, že ho podrobí na veřejnosti zkoušce, zda je vůbec oprávněný vystupovat s takovou autoritou. Jeho otázka jen předstírá zájem o problém, který může upoutat obecnou pozornost, protože se týká každého *člověka: Co mám dělat, abych měl podíl na věčném životě?*

Tento bezejmenný zákoník je prototypem všech nesčetných mediálních „pokusitelů“, kteří i dnes tak často kladou potměšilé otázky, aby oslnili druhé a jen jakoby mimochodem postavili do nepříznivého světla dotazovaného, protože jim ve skutečnosti překáží. Ale buď upřímný sám k sobě. Nemáš také někdy podobné sklony? Jsou tvoje otázky, které kladeš lidem či knihám, vedeny upřímnou snahou najít správnou odpověď, anebo se chceš spíše utvrdit ve svém vlastním přesvědčení, na kterém si zakládáš? *Nepokoušíš* také někdy svého Pána, jako bys ho chtěl přesvědčit, že jeho pravdě a Zákonu rozumíš lépe než on?

Ježíš odpovídá pokusiteli s velkým taktem také otázkou: *Co je psáno v Zákoně?* Ano, v prvé řadě se musíme ptát, co je psáno, a nehledět přitom na to, co bychom si přáli, protože by nám to vyhovovalo. Tu se ukazuje, že znalec Zákona zná dobře doslovné znění, ale méně už hloubá o jeho nejvladnějším smyslu. To, co se nejspíše stane předmětem sporu, není znalost Zákona, ale jeho výklad, a to především v té věci, která nás něco stojí. Jak vidíš, zákoník cítí například potřebu vybírat si, kdo je jeho bližní, a brání se přijmout výklad, že tak jako sebe má milovat každého člověka.

Nejvyšší pravidlo

Zamyšlení nad liturgickými texty dnešní neděle

Jdi a jednej také tak.

Pán využívá této příležitosti, aby jemu i tobě ukázal, co měl Bůh na mysli, když ukládal lidem *svá první a největší příkázání*. Stojí tu proti sobě dvojí protichůdný postoj: jednání, které jde za svým sobeckým zájmem bez ohledu na újmu, kterou působí druhým, a jednání, které pomáhá potřebným i za cenu újmy, kterou při tom utrpí. Mezi bezohledností a surovostí lupičů a obětavou solidaritou Samaritána však stojí ještě podobně bezohledná lhostejnost, pohodlnost a nevšímavost. Jsou lidé, kteří zabíjejí nikoliv násilím, nýbrž tím, že je jim zatěžko podat pomocnou ruku. Když nemiluješ druhé jako sebe, ale miluješ jen sebe, zdá se ti nejsnazší zavřít oči před cizí bolestí nebo se vyhnout potřebnému velkým obloukem.

Jak vůbec sloučit lásku k sobě s láskou k bližnímu? Láska k sobě samému není totéž co sebeláska. Sebeláska vidí jen sebe. Ze sebe vychází a u sebe končí. Čím je silnější, tím je bezohlednější a tím více může druhé ohrožovat. Láska k sobě jako norma chování k druhým je naopak tím vstřícnější, čím je větší. Ze sebestřednosti se rodí závist, nevraživost, násilí a nepřátelství. Z opravdové lásky vychází uznání, pochopení, vstřícnost, solidarita, nezištnost, obětavost a dobrotivost. Svět by nebyl tak dramaticky rozdělen na bohaté a chudé, kdyby nebylo tolik bezohledného a bezcitného sobectví.

Ježíšův příběh má ještě jeden podtext. Selhávají v něm právě ti, u kterých se předpokládá nejen znalost příkázání, ale především dobrý příklad a strhující vzor. A srdce na pravém místě má člověk, u kterého bychom to vzhledem k zakořeněné nesnášenlivosti mezi Izraelem a Samaří sotva čekali. To je konkretizace Ježíšova požadavku: *Miluj své nepřátele a dobře činiť těm, kteří tě třeba nenávidí*.⁽²⁾ To je projev lásky, která miluje druhého jako sebe. Ježíš tento požadavek doloží svým příkladem: stane se obětí lidské bezohlednosti, aby svou nezištnou velkodušností pomohl člověku, kterého vlastní hřích uvrhl do neštěstí.

Liturgická čtení

1. čtení – Dt 30,10–14

Mojžíš řekl lidu: „Budeš poslouchat hlas Hospodina, svého Boha, a zachovávat jeho příkazy a nařízení, to, co je napsáno v knize tohoto Zákona, svému Bohu, celým srdcem a celou duší. Neboť tento příkaz, který ti dnes ukládám, není pro tebe příliš nesnadný a není tak daleko od tebe. Není na nebi, že bys musel říkat: ‚Kdopak nám vystoupí do nebe, aby nám ho snesl, oznámil a my ho mohli zachovávat?‘ Není daleko za mořem, že bys musel říkat: ‚Kdopak nám překročí moře, aby nám ho přinesl, oznámil a my ho mohli zachovávat?‘ Vždyť je ti to slovo velmi blízké, je v tvých ústech a v tvém srdci, takže ho můžeš zachovávat.“

2. čtení – Kol 1,15–20

Ježíš Kristus je věrný obraz neviditelného Boha, prvorozený z celého tvorstva. V něm bylo stvořeno všechno na nebi i na zemi, svět viditelný i neviditelný: ať už jsou to andělé při trůnu, ať jsou to panstva, ať jsou to knížata, ať jsou to mocnosti – všechno je stvořeno skrze něho a pro něho. Kristus je dříve než všechno ostatní a všechno trvá v něm. A on je hlava těla, to je církve: on je počátek, prvorozený mezi vzkříšenými z mrtvých. Tak má ve všem prvenství. Bůh totiž rozhodl, aby v něm sídlila plnost dokonalosti a že skrze něho usmíří se sebou všechno tvorstvo jak na nebi, tak na zemi tím, že jeho krví, prolitou na kříži, zjedná pokoj.

Dokončení na str. 4

Obnov v sobě Boží obraz podle Ježíšova vzoru. Nepřemýšlej o druhém, zda jej uznáš za bližního, nýbrž o tom, jak bys mu posloužil svou dobrotou a láskou. Prokazuj skutky tělesného a duchovního milosrdenství bez váhání všem potřebným, aby všichni pocítili, že jsou tvoji bližní. Je to nejvyšší příkaz, který *není daleko od tebe*. Není ti snad slovo *láska* více než *blízké, nemáš je ve svých ústech a ve svém srdci?*

Bratr Amadeus

Poznámky:

⁽¹⁾ srov. Modlitba po přijímání; ⁽²⁾ srov. Lk 6,27

Milosrdenství a spravedlnost

Odkaz na dvě důležité vlastnosti Boží, které sice nemůžeme v mysli spojit, ale na obou musíme setrvat

Když se my lidé zamýšlíme nad Bohem, ptáme se vždy na vlastnosti Boží. Důležitým výchozím bodem byla úvaha o skutečnosti, o úsilí po správném, dobrém a krásném, ale také zkušenosti s lidmi, kteří žili ctnostně před námi. Vystává otázka, jestli jejich obsah ve své nejhlubší a nejčistší formě není dán v Bohu samotném. Cesta následujících úvah závisí proto v první řadě na lidských představách o spravedlnosti a milosrdenství Božím. V druhé řadě uvažujeme o cestě od Boha k člověku, protože se Bůh sám stal člověkem a sám se nám zjevil v Kristu.

Začneme se **spravedlností**. Platon v ní viděl jednu ze čtyř základních ctností a určil ji jako postoj dát každému, co je jeho. Ale co je to „jeho“? Tomáš Akvinský o tom přemýšlel a viděl pak ve spravedlnosti stálost a vytrvalou vůli uznat každému jeho právo. Když každému mám dát to jeho, musí mít on na to právo. Toto právo nevychází ze zákonitého ustanovení, to už tu je, a sice proto, že tu je ten, který je má.

Můžeme být spravedliví jenom tehdy, když uznáme toho druhého jako druhého a uznáme jeho práva, která dbají na

jeho život, na respekt a dobrou pověst. Když říkám něco ošklivého o svém příteli někomu jinému, označovalo se to dříve zvukomalebně jako „našeptávačství“ a lidé v tom viděli zvláště těžké porušení spravedlnosti, protože by nikdo nemohl žít bez přátelství. Tady vidíme, že spravedlnost se nedá považovat jenom za hledisko člověka, ale musí se brát jako celek. V širším smyslu se máme snažit vypořádat se ve svém jednání s každou skutečností. Mluvíme dnes o právech dítěte, o lidských právech. Každý se nemůže ve všem vyrovnat všem požadavkům ve stejném měřítku, proto se požaduje od každého jenom to, co může dělat.

Když se někdo zachoval nespravedlivě, spravedlnost vyžaduje, aby škodu napravil. Existuje také druh provinění, kdy je spravedlivé je vůbec nepřipustit, například když by někdo sebe, svoji rodinu a potomstvo musel uvrhnout do otroctví, protože nemohl zaplatit lékaře (tzv. otroctví pro dluhy).

Do jaké míry musí být Bůh spravedlivý? Jistě nedluží žádnému tvoru jeho existenci. Ta je čistým darem a výrazem jeho dobroty. Jeho vztah ke stvoření je proto

vyjádřen **láskou**. „Tvorové vzešli z ruky Boží otevřené klíčem lásky“ (Tomáš Akvinský, sent. 2, prol.) a zůstávají jim nesení v každém okamžiku, jinak by upadli do nicoty. Jenom v dalším smyslu je možno říci, že je Bůh takřikajíc sám sobě „dlužný“ dát tvorům všechno to, co slouží k jejich dokonalosti. Jinými slovy, že svému tvůrčímu rozhodnutí a rozhodnutí ke spáse zůstává věrný.

To v sobě zahrnuje, že Bůh dobré skutky odměňuje, zlé trestá. Zlo sice dopouští, ale nesmí navždy triumfovat, nesmí mít poslední slovo. Proto následuje po smrti osobní soud a jednou bude také, po novém příchodu Krista, souzen celý svět: „Před Kristem, který je pravda, bude s konečnou platností odhalena pravda o vztahu každého člověka k Bohu (srov. Jan 12,49). Poslední soud jasně ukáže, až do nejmenších důsledků, dobro, které každý vykonal nebo opomenul vykonal během svého pozemského života.“ (*Katechismus katolické církve*, 1039) „Poznáme posledního smysl celého díla stvoření a celé ekonomie spásy a pochopíme obdivuhodné cesty, po kterých Boží prozřetelnost vedla každou věc k jejímu poslednímu cíli. Poslední soud ukáže, že Boží spravedlnost vítězí nad všemi nespravedlnostmi spáchanými jeho tvory a že Boží láska je silnější než smrt. (srov. Pís 8,6)“ (*tamtéž*, 1040)

Poukázání na sílu lásky nás přivádí ke druhé vlastnosti, kterou chceme probrat, k **milosrdenství**. V latině se nazývá „misericordia“, mít srdce pro chudé, bídné. V popředí nestojí právo druhého, nýbrž jeho nouze. V řecké antice viděli v „eleos“, ve slitování, především smyslovou nepřírodnost, kterou se snažili překonat ve stoicismu. Podle toho opravdu moudrý člověk není milosrdný. Podobně to viděl mnohem později také Kant, který místo toho požadoval činnou a rozumnou vládlost. Nietzsche zařazoval milosrdenství vůbec ke škodlivým patologickým afektům. Je prý nevědomým, změkčilým sobectvím, rozmnožuje utrpení ve světě a zneuctivá trpícího. „Opravdu, nesnáším je, ty milosrdné, kteří jsou blažení ve svém milosrdenství: Velmi se jim nedostává studu.“ (*Tak mluvil Zarathustra*, II: O milosrdenství) Právě milosrdenství chce skutečně dobro druhého, což ale on bez pomoci nemůže dosáhnout. ▶

Liturgická čtení - dokončení ze str. 3

Evangelium - Lk 10,25-37

Jeden znalec Zákona povstal, aby přivítal Ježíše do úzkých, a zeptal se ho: „Mistře, co mám dělat, abych dostal věčný život?“ Ježíš mu řekl: „Co je psáno v Zákoně? Jak tam čteš?“ On odpověděl: „Miluj Pána, svého Boha, celým svým srdcem, celou svou duší, celou svou silou i celou svou myslí, a svého bližního jako sám sebe.“ Řekl mu: „Správně jsi odpověděl. To dělej, a budeš žít.“ Ale on se chtěl ospravedlnit, a proto se Ježíše zeptal: „A kdo je můj bližní?“ Ježíš se ujal slova a řekl: „Jeden člověk šel z Jeruzaléma do Jericha a octl se mezi lupiči. Ti ho o všechno obrali, zbili, nechali napolo mrtvého a odešli. Náhodou

šel tou cestou nějaký kněz; viděl ho, ale vyhnul se mu. Stejně i jeden levita přišel k tomu místu; viděl ho, ale vyhnul se mu. Také jeden Samaritán přišel na své cestě k němu, viděl ho a bylo mu ho líto. Přistoupil k němu, nalil mu do ran oleje a vína, obvázal je, vysadil ho na svého soumara, dopravil do hostince a staral se o něho. Druhého dne vytáhl dva denáry a dal je hostinskému se slovy: „Starej se o něho, a co vynaložíš navíc, já ti doplatím, až se budu vracet.“ Co myslíš, kdo z těch tří se zachoval jako bližní k tomu, který se octl mezi lupiči?“ On odpověděl: „Ten, kdo mu prokázal milosrdenství.“ A Ježíš mu řekl: „Jdi a stejně jednej i ty!“

► Kdo jinému pomáhá a přitom třetímu škodí, kdo činí něco, jen aby dostal protislužbu, kdo druhého nechce vést k opravdové svobodě, ale drží ho v závislosti, kdo je k tomu donucen zákonem nebo strachem, kdo pomáhá bez srdce, ten není milosrdný. U druhého se musí jednat o skutečnou nouzi. Kdo nerozvázně dává peníze každému, kdo o ně prosí, podporuje snad jen jeho potřebu alkoholu nebo drog. Ale může být také nějaký druh soucitného milosrdenství. Milovat zlé dítě navzdory jeho zlobě může toto dítě polepšit. Když vidíme, čím by se mohl stát tento člověk, kdyby to Bůh do něho vložil, staneme se duchovními otci nebo matkami, kteří dobro ve druhém vypěstují. Plodem pak může být to, že ten druhý, až k tomu dospěje, může uvnitř pocítit potřebu všechno špatné napravit.

Největší bídou člověka je hřích. Z toho může být jenom vykoupen. Bůh zjevuje svoje milosrdenství vzhledem k této bídě. Svätý Jan Pavel II. o tom píše: „Právě proto, že ve světě, který »Bůh tak miloval, že dal svého jednorozného Syna...« (Jan 3,16), existuje hřích, Bůh, který »je láska« (1 Jan 4,8), se nemůže projevit jinak než jako milosrdenství.“ (Encyklika *Dives in*

miser cordia, 13) Protože lidé jsou si také navzájem vůči sobě vinni, mají si vzájemně odpustit. Proto se modlíme v Otčenáši: „Odpusť nám naše viny, jako i my odpouštíme našim viníkům.“

V tomto ohledu objasňuje Ježíš tuto duchovní zákonitost v podobenství o dvou dlužnících. Jeden dluží králi deset tisíc talentů. Protože nemůže dluh zaplatit, prosí o smilování. Král se nad ním slituje. Krátce potom potká tento služebník svého spolumužníka, který mu dluží sto denárů. Ten ho prosí o slitování a rovněž slibuje, že je vrátí, což je velmi reálné. On ale neustoupil a nechal ho uvrhnout do vězení. Ostatní služebníci z toho byli velmi smutní a vyprávěli všechno svému pánovi. „On si ho tedy dal předvést a říká mu: »Ty ni-

černý služebníku, celou dlužnou částku jsem ti odpustil, protože jsi mě úpěnlivě prosil; neměl ses také ty slitovat nad svým druhem ve službě, jako jsem se já slitoval nad tebou?« A jeho pán ho celý rozdílný odevzdal mučitelům, dokud nesplatí celý svůj dluh. Takto s vámi naloží také můj nebeský Otec, jestliže každý z vás neodpustí svému bratru z celého srdce.“ (Mt 18,32–35)

Tady vidíme: Milosrdenství, které se nepředává dále, nebylo vlastně vůbec přijato. A co s někým, kdo si myslí, že vůbec žádné milosrdenství nepotřebuje? Papež František k tomu píše v letošním postním pastýřském listu: „Před takovou láskou silnou jako smrt (srov. Pis 8,6) se tím nejubožejším chudákem jeví být ten, kdo sám sebe za takového nepovažuje. Myslí si, že je bohatý, ale ve skutečnosti je nejchudší z chudých. Je takový, protože je otrokem hříchu, který ho nutí, aby bohatství a moc používal nikoli ke službě Bohu a druhým lidem, ale k tomu, aby v sobě potlačoval vědomí, že ani on není ničím jiným než ubohým žebrákem.“

*Z Informationsblatt der Priesterbruderschaft St. Petrus 3/2016
přeložil -mp-*

Milosrdenství očisťuje srdce - dokončení katecheze Svätého otce ze str. 2

zákona, který zakazoval malomocnému, aby se přiblížil (srov. Lv 13,45–46), Ježíš vztáhl ruku, a dokonce se jej dotknul. Kolikrát my potkáme chudého, který nám jde vstříc! Můžeme být také velkodušní, můžeme mít soucit, ale obvykle se jej nedotkneme. Nabídneme mu minci, ale vyhneme se tomu, abychom se jej dotkli rukou. Zapomínáme, že je tělem Krista! Ježíš nás učí, abychom se nebáli dotknout chudých a vyděděných, protože On je v nich. Dotknout se chudého nás může očistit od pokrytectví a jeho stav nás zneklidní.

Dotýkat se vyloučených. Dnes mne tady doprovázejí tito mladíci. Mnozí si o nich myslí, že by bylo lépe, kdyby zůstali ve své zemi, ale také si tam mnoho vytrpěli. To jsou naši uprchlíci, kteří jsou mnohými považováni za vyloučené. Pro-

sím vás, toto jsou naši bratři. Křesťan nikoho neodepisuje, přiznává místo všem a nechává přijít všechny.

Jakmile Ježíš uzdravil nemocného, nařídil mu, aby o tom nikomu neřikal, ale „ukázal se knězi a přinesl oběť za své očistění, jak to nařídil Mojžiš – jim na svědectví.“ (Lk 5,14) Toto Ježíšovo nařízení ukazuje přinejmenším tři věci. Za prvé: Milost, která v nás působí, nehledá senzace. Obvykle působí diskretně a neokázale. Hojí naše rány a vede nás po cestě svatosti trpělivým utvářením našeho srdce podle Srdce Pánova, aby si tak stále více osvojovalo jeho myšlení a jeho citění. Za druhé: Oficiálním ověřením skutečného uzdravení kněžími a přinesením odčiňující oběti je malomocný opět začleněn do společenství věřících a do života společnosti. Tímto opětov-

ným začleněním se dovršuje jeho uzdravení. Jak sám prosil, je nyní plně očistěn! Tím, že se ukázal kněžím, vydává jim malomocný svědectví o Ježíši a jeho mesiášské autoritě. Síla soucitu, se kterým Ježíš uzdravil malomocného, vedla víru tohoto muže k otevření se misijnímu poslání. Byl vyloučen, ale nyní je jedním z nás.

Pomysleme na svoje ubohosti. Každý má ty svoje. Přemyslejme poctivě. Kolikrát je skrýváme pod přetvářkou „dobrých způsobů“. Právě tehdy je nezbytné, abychom sami poklekli před Bohem a prosili: „Pane, chceš-li, očisti mne!“ A číňte tak každý večer, než se uložíte ke spánku. A nyní řekněme tuto krásnou modlitbu všichni společně: „Pane, chceš-li, můžeš mě očistit!“

*Přeložil Milan Glaser,
Česká sekce Rádía Vatikán*

Křesťanské hodnoty

Už nějaký čas se u nás v souvislosti s přistěhovanci jiných kultur mluví o křesťanských hodnotách, které je třeba v Evropě chránit a uchovat. Ale co jsou křesťanské hodnoty? Jak vznikají a co je ohrožuje? Je možné je uchovat jako starožitnosti v muzeu, jako informace v dálkových uložistiích, či jako potraviny v lednici?

Křesťanské hodnoty vytváří život z evangelia. Ve zralé křesťanské kultuře se tyto hodnoty považují za samozřejmost, takže se o nich ani moc nemluví, jsou jaksi samozřejmě přítomné v kultuře, v umění a zábavě, ale i v zákonodárství, protože sami umělci a taky zákonodárci jsou formováni evangeliem. Kde však dlouhodobě život z evangelia chybí, tam se křesťanské hodnoty vytrácejí ze života, z umění i zákonodárství. Jejich absence je pak znamením konce křesťanské civilizace. Pokud se však takové znamení dobře pochopí a správně se na ně zareaguje, není katastrofa nevyhnutelná. Uvedme několik příkladů.

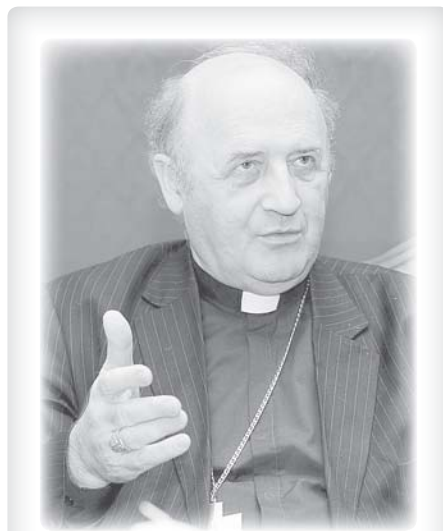
Křesťan ví, že byl stvořen k obrazu Božímu nejen proto, že má rozumovou duši, ale on v Ježíši Kristu poznal, že Bůh je ve třech osobách, že tvoří společenství. Bůh je Lásky, říká Bible. Kde je láska, tam jsou vztahy, tam je milující a milovaný. Otec si nic nenechává a celý se daruje Synovi. Syn je prázdný od sebe a přijímá Otce. Duch Svatý je láska, která z Otce i Syna vychází. Křesťan má dokonalý model pro vytváření rodinných vztahů, protože ví, že je stvořen pro společenství. On svou víru v Trojjediného Boha vyznává i svými postoji, když se dává druhým, když je přijímá takové, jací jsou, když jim naslouchá a daruje jim svůj čas. To jsou křesťanské hodnoty.

Současný individualismus s Bohem nepočítá, příliš hledí na sobecká práva jednotlivce, na vlastní já. Zodpovědní nejsou ani politici, kteří se podbízejí voličům a nemají odvahu hájit mravnost a podpořit rodinu. Ta se už nebuduje jako stabilní společenství věrné lásky muže a ženy žijící plně pro druhého, jak ukazuje krize rodiny nejen na statistice rozvodů, ale v další generaci už mnohým chybí touha budovat rodinu na neodvolatelném man-

želském slibu. Taková společnost, která není schopná oběti kvůli dětem, nemá je a nevěnuje se dostatečně jejich dobré výchově, nemá budoucnost. Ztratila naději. Vymírá a zaniká.

Kdo však přijme Boha – lásku, kdo nechá Boha milovat ve svém srdci, ten začne chtít dobro pro druhé, začne pro ně žít. Z lásky pak roste společenství a taky radost. Jsem šťastný, protože jsem mohl druhého udělat šťastným. Jeho štěstí je i moje štěstí. Vnitřní bohatství mě vede k tomu, že z něho štědrě rozdávám. Když rozdávám i dobré zkušenosti a zprávy, podílím se na budování zdravé společenské atmosféry. Tak se šíří křesťanské hodnoty. Protože nejde o pohádku, musím počítat i s překonáváním těžkostí, útoků a podrazů, ale i vlastních chyb, musím bojovat. To všechno je součástí reality, která je ale ve svém celku nádherná.

Nebo se podívejme na jinou věc: Křesťan ví, že má být spolupracovníkem Boha Stvořitele, že Bůh stvořil svět a člověku dal právo jej užívat a spravovat. Ze svého

Mons. Jan Graubner

Chceme-li mít v Evropě charakteristické křesťanské hodnoty, je třeba znovu přijmout evangelium. Nejen tisknout Bibli nebo ji číst, ale i žít. Učit se vtělovat Boží slovo do skutků a postojů. Nic nám nepomohou školy, knihovny, sdělovací prostředky a muzea, pokud budou sloužit jen penězům a požitkům.

správcovství však bude skládat účty. Počítá s posledním soudem. To je dostatečným důvodem pro zodpovědnost. Bůh je Soudce spravedlivý, ale i milosrdný a plný lásky. Když je člověk vnímavý k jeho lásce, je zodpovědný ne ze strachu z trestů, ale proto, že nechce zarmoutit milovaného. O přírodu se tedy stará jako o majetek svěřený z lásky.

Ke křesťanským hodnotám nepatří drancování přírody ani její přehnané ochránářství, které ji klade nad člověka. Ke křesťanským hodnotám patří zodpovědnost.

A do třetice: Křesťan ví, že má Boha za Otce, že není opuštěný sirotek. Ví, že všechny ostatní Boží děti jsou jeho bratři a sestry, s nimiž vytváří lidskou rodinu. Papež Benedikt to vyjádřil heslem pro setkání mládeže v Madridu: Kdo věří, není nikdy sám.

Naopak: Rovnost, volnost, bratrství hlásané Francouzskou revolucí, která svrhla Boha a na oltář povýšila bohyni rozumu, nemohly přinést slíbené plody, protože bez Boha Otce nejsou lidé bratry. Revoluce se zvrhla v bratrovražedný boj. Naopak známe z dějin řadu situací, kdy nepřátelé změnili vzájemné vztahy díky přijetí Boha jako Otce a Ježíše Krista jako společného bratra.

Chceme-li mít v Evropě charakteristické křesťanské hodnoty, je třeba znovu přijmout evangelium. Nejen tisknout Bibli nebo ji číst, ale i žít. Učit se vtělovat Boží slovo do skutků a postojů. Nic nám nepomohou školy, knihovny, sdělovací prostředky a muzea, pokud budou sloužit jen penězům a požitkům. Ale pokud budou tyto instituce dýchat evangeliem Ježíše Krista, budou základem křesťanské kultury a budovatelem křesťanských hodnot, pomohou k přijetí Boha-lásky, nalezení smyslu života i způsobu společného nažívání. Přijetím Božího slova sám Bůh vstupuje do života jednotlivce i společnosti, kterou proměňuje a dělá z ní kousek ráje, protože kde je Bůh, tam je ráj.

Čteme-li dnes dobře znamení doby a hledáme-li skutečné křesťanské hodnoty, pak máme klíč k naději na šťastnou budoucnost celého národa i celé Evropy. Záleží ovšem na každém z nás, na naší aktivitě a osobním nasazení, jestli ten klíč opravdu použijeme a otevřeme nové obzory evropské naděje.

Ježíš mě vrátil do života

Doktoři zavolali mým rodičům, aby se připravili na můj pohřeb. Nedávali mi žádnou šanci. Prostě říkali, že pokud nějakým zázrakem přežiju, budu jenom „hadr“...

Prožil jsem ve svém životě zmrtvýchvstání. Už jsem tu neměl být. Jsem tady zázrakem. Všechno to začalo obrácením mé mámy, která dřív věřila v psychomagii zrození. Domnívala se, že tímto způsobem „se pojišťuje“ před vším zlem. Bylo mi kolem šesti let, když se máma obrátila a rodiče se začali angažovat v charismatickém společenství. Jako dítě jsem to hnutí vnímal různě. Na jedné straně jsem si stěžoval, že „mi zase zabírají dům“, cítil jsem se opomíjený, protože byly pořád důležitější věci. Ale na druhé straně se mi líbilo to, že se dveře našeho domu nezavíraly. Poznával jsem tak mnoho lidí.

Změna školy - změna prostředí

Když mi bylo osm let, přestěhovali jsme se. Můj bratr šel do hudební školy a já jsem se dostal do blízké základní školy. Byly to pro mě šokující zážitky. Mne předtím nikdo nebil, ale tady jsem se dozvídal, že rodiče mlátí moje spolužáky, že otčímové znásilňují mé spolužačky. Takový svět jsem neznal. Vzpomínám si, jak jedna spolužačka provokovala faráře v náboženství. Dnes vím, že to nebyly žádné žerty. Takové chování odráželo to, co ty děti ve svých rodinách prožívaly.

Moji spolužáci poslouchali hlavně disco hudbu, já jsem poslouchal punkovou hudbu. V té době jsem poznal kamaráda, který mě „infikoval“ jinou muzikou - technem. Tak začala moje vzpoura. Rodičům se to nelíbilo. Vyhazovali mi věci, strhávali satanistické plakáty ze stěn mého pokoje a ničili kazety. Dnes jsem jim za to vděčný, ale tenkrát na mne rozmluvy s nimi neměly žádný vliv.

Drogy

Ve třinácti letech jsem začal kouřit „trávu“ (marihuanu). Taky jsem utíkal z domu, o dva roky později jsem se ztratil na dva měsíce. Odjel jsem do Jarocina. Dřepěl jsem u jakýchsi narkomanů, kteří si sami vyráběli „kompot“ a píchali si ho. Rodičům jsem řekl, že jedu se skauty. Viděli, co se se mnou děje, a bylo to pro ně velmi

těžké. Začal jsem kšeftovat s drogami, především s amfetaminem. Byla to pořádná hromada. Dnes můžu říct s celou zodpovědností, že pakličem, takovým „oteviračem“ ke drogám a k prožitkům byla vlastně v mém případě hudba.

V té době jsem žil samými akcemi. Cenu měla jenom zábava. Můj čas se dělil na to, co bylo před akcí, v jejím průběhu a po ní. V 16 letech jsem chodil na podniky povolené až od 21 let. Pohltl mě svět DJ. Po každém podniku bylo tzv. *after* - akce po akci, jenom pro DJ, VJ a tzv. obsluhu. Zabýval jsem se tehdy „vidžejkou“ - čili vším, co bylo spojené s projektováním prostoru na akci: výzdobou, čichovými a světelnými efekty. Měl jsem z toho peníze, zábavu a pobavení, ale prakticky jsem tím vším způsoboval strašlivé zpusošení v hlavách lidí.

Nezřídka jsem při vyúčtování po akci dostával hodně různých drog. Rozdával jsem jich tehdy také velké množství „dobrým známým“. Dnes se s nimi toužím podělit o Boží lásku.

Holky, s kterými jsem to táhl, provozovaly čarodějnictví a byly hluboko zaktovny v okultismu. „Pomáhaly“ mi pomocí čarování měnit můj život. Pamatuju si, jak jsme já a mí společníci měli na krku velmi vážnou soudní záležitost, a tu se najednou ukázalo, že mizely složky a věc šla do ztracena, protože jsem o tom řekl své holce...

Techno a „teky“

Punková hudba mě dovedla k technické hudbě. Jedním z oborů technické hudby je hard techno - těžší, anarchistická

varianta techna. Ta muzika je prostě démonická. „Teky“ (akce hard techno) organizují lidé z punk-anarchistických center, často v dredech, s tzv. roztahováký a s bodáky na různých místech těla (piercing). Jsou to akce evidentně zaměřené na prodej narkotik. Trvají non stop tři dny.

Lesy a pole, to jsou místa, kde se „teky“ odehrávají. Jejich cílem je tzv. duchovní integrace, takže se podle pravidel konají v době, kdy je měsíc v úplňku (tzv. full moon party). Ty termíny nejsou náhodné. Lidé, kteří za těmi podniky stojí, jsou hluboce svázáni se šamanismem, s novopohanstvím (kult wicca) a se satanismem.

Obchody

Od svých šestnácti let jsem začal spolupracovat s jedním studiem technické hudby. Přitom jsem vyjžděl na Love Parade do Berlína. Technická hudba byla tehdy úzce spojena se světem gayů, takže jsem v souvislosti s tím chodil na akce do gay klubů. Vždy co dva týdny jsme s „duhovým bratrstvem“, jak jsme je tehdy nazývali, organizovali podniky pro speciální klientelu: technické, uzavřené, ve stylu například 80. let, vždycky silně „dotované“ drogami.

Po určitou dobu jsem se oblékal specifickým způsobem: Chodil jsem v barevných kožených kalhotách, v kožené bundě a s barevnými vlasy (tzv. rave). V tzv. rauši (nestřízlivost pod vlivem drog) jsem byl neustále - celou dobu, co jsem byl na lyceu. Jednorázově jsem zvládl vzít si na akci až 30 tabletek extáze. To se samozřejmě projevovalo na mé psychice: Několikrát jsem se dostal na detoxikační oddělení, párkrát jsem byl na psychiatrii kvůli předávkování. V nemocnici jsem se naučil kouřit cigarety.

Smrt

Kromě hudby a drog jsem měl naštěstí jednoho normálního koníčka: fotografování. Dělat snímky mě naučil dědeček.

Asi před sedmi lety se mi přihodilo něco neobvyklého. Měli jsme tehdy mít výstavu fotografií v muzeu motorizace

Piotr před svým obrácením

zaměřenou na 30. léta 20. století. Poslední fotografii s výhledem na univerzitu jsem chtěl udělat z parapetu. Ten byl kluzký, a já jsem se nutně musel vyklonit. Natahl jsem ruku a chytil se blízkého elektrického vedení. Přitáhl jsem k němu ještě chodidlo a v tu chvíli jsem uzavřel obvod: mým tělem prošlo 3500 voltů. Cítil jsem strašný žár a měl jsem pocit pádání. Následoval můj skon, ale zároveň jsem viděl Anju, svoji dívku, která klesla na kolena a začala se modlit korunku k Božimu milosrdenství. Viděl jsem ji už ve chvíli, kdy jsem ležel na kolejích, na které jsem spadl z výšky téměř šesti metrů. Dokonce i kdybych jakýmsi zázrakem přežil zásah elektrickým proudem, moje páteř se musela roztráskat na kousky jenom tím pádem. Viděl jsem Anju z takové perspektivy, jako bych byl vedle ní a ne tam dole.

Když Anja končila korunku, uviděla hlídače trati přicházejícího s přenosným AED (automatický vnější defibrilátor). Ten člověk ho použil poprvé v životě. Díky jeho působení mi srdce začalo bít jako v agonii. Zavolal sanitku, která 40 minut nemohla dorazit, poněvadž brána vedoucí na koleje byla zaleťovaná. Mezitím Anja zatelefonovala mé mámě a volala: „Goško, tvůj syn nežije!“ A máma na to: „Jak to? Pane Bože, vždyť pro něho tolik děláš! Přece ne proto, aby teď umřel?!“

Odvezli mě do nemocnice, kde mě přivedli do stavu umělého spánku. Doktoři zavolali mým rodičům, aby se připravili na můj pohřeb, aby za pár dní nebyl problém najít místo na hřbitově. Nedávali mi žádnou šanci. Prostě říkali, že pokud nějakým zázrakem přežiju, budu jenom nějaký „hadr“. Začal boj o můj život. Hodně lidí se za mě postilo a známí kněží sloužili mše svaté na tento úmysl.

V době, kdy jsem nebyl na tomto světě přítomný, jsem měl prožitky úplně mimosmyslové, nevylicitelné v kategoriích našeho myšlení. Asi tak, jako kdybych byl od narození nevidomý a náhle se mi otevřely oči, a někdo se mě zeptal, jaké to je – vidět. V průběhu toho týdne jsem měl zážitek absolutní Lásky, na kterou jsem nebyl připravený, protože mi to nedovolovalo celé to moje vnitřní smetiště. Cítil jsem se jako člověk, který umírá hladem, ačkoliv má před sebou nádher-
ný dort – nemůže po něm sáhnout, pro-

tože jeho ruka je příliš krátká. Tak se to dá lidsky porovnat.

Po týdnu se stal zázrak. Mé výsledky se náhle zlepšily. Lékaři se rozhodli probudit mě z umělého spánku. Za deset dní mě propustili z nemocnice, ačkoliv sami nevěřili tomu, co se se mnou stalo. Odporovalo to všem zákonům fyzikálním i lékařským. Lékař, kterému jsem šel poděkovat, byl bezvěrec a řekl mi toto: „Mládenče, to je zázrak! Já jsem v zásadě agnostik, ale neděkuj mně, děkuj jenom Bohu.“

Cesta obrácení

Po odchodu z nemocnice jsem začal žít v obrovských obavách – ve strachu před smrtí. To mě dohnalo ke zpovědi,

Piotr dnes

a to v podstatě k sérii zpovědí u exorcisty. Při poslední mě Pán osvobodil od kouření cigaret. Pokud jde o drogy, čekala mě válka mnohem delší.

Velice mi pomáhá modlitba za duše v očištění a korunka k Božimu milosrdenství. Teď vím, že mám spoustu spojenců a opravdových přátel, kteří mě podporují. Víím také, že milost osvobození přijde a způsobí, že jednou budu úplně svobodný od celé té minulosti a špíny, v jakých jsem dlouhá léta žil. Začal jsem zažívat Boží dary: radost, štěstí a klid.

Před svým obrácením, když jsem se tak díval na prostor kolem sebe, jsem myslel na to, jak jej změnit, abych někomu popletl hlavu. Šlo mi jen o víc pocitů. Dnes to všechno – zvuk, dotek, vůně, rituál, gesto i obraz – objevuji během Eucharistie.

Tehdy jsem hledal pokoj srdce v šamanismu nebo ve vědecké duchovnosti, kde se o „trávě“ píše jako o daru démona Šivy pro Zem. Dnes, kdy bojuji s pokušením zapálit si „jenom jednoho jointa“, se modlím breviář nebo čtu Bibli. Když mi ďábel namlouvá, že jsem propadl „náboženským bludům“, a to už několik let, pokládám si Boží slovo na srdce a usínám s ním.

Před obrácením jsem slyšel tisíckrát hlásat, že mě Bůh miluje, že jsem hříšník a musím svůj život svěřit Ježíši, ale pro mne to nic neznamenalo. Po tom, co mi Bůh dal nový život, jsem jel na rekolekce, které připravila moje máma. Tam jsem poklekl před Nejsvětější svátostí a řekl: „Ježíši, já už to všechno nezvládám. Ty mě vezmi a obejmi.“ To byl ten nejdůležitější moment, kdy jsem Ho doopravdy pozval do svého života.

Dřív jsem žil v nečistotě. Teď se těším z čistého vztahu k dívce, která se za mne modlí. Jsem pořád na cestě a uvědomuju si to. Dvakrát denně zpytování svědomí, Eucharistie a meditace – to je můj prostředek, jak setrvat s Ježíšem. Uvědomuju si, že zlý duch na mne pořád líčí své pasti. On mi nechce ukrást hodinky nebo telefon – on mi chce ukrást věčný život. Víím ale, že „mohu všechno v Tom, jenž mě posiluje“ (Flp 4,13), a že je větší Ten, který je ve mně, než ten, který je ve světě (srov. 1 Jan 4,4).

Piotr

Z *Milujcie się!* 5/2015 přeložila -vv-

Nebezpečné cetky

Ne náhodou byly nazvány metlou 20. století – staly se natolik všeobecnými, že už nevzbuzují údiv nad lidmi, kteří je nosí. S prototypy talismanů se můžeme sekat v časopisech, v knihách i v obchodech, a dokonce na stěnách a zdech našich domů. Čím jsou tyto tajuplné předměty a proč budí takovou pozornost?

Slova „amulet“ a „talisman“ mají svůj původ v jazyku arabském: Výraz „amulet“ se odvozuje od slova „hamila(t)“, což znamená přívěsek; „talisman“ od „tilasm“ – znamená totéž. Amulety a talismany se často odlišují podle funkce, které plní: U prvních je významnější jejich role obranná, spoučívající v odstrašování zlých duchů a nepřátelských mocností, a u druhých – schopnost zajistit široce pojímané štěstí a úspěch v záměrech všeho druhu.

A tak například přívěsek ve tvaru srdce znamená lásku, tři kruhy mají zajistit pokoj a Thorovo kladivo má sloužit k zasaňování lidí nám nepřátelských. Je hodně „rekvizit“ tohoto typu. Často se na nich umisťují znamení zvěrokruhu s různými ozdobami, kvůli větší a trvalejší magické hodnotě...

Proč se nedovoluje křesťanům nosit amulety a talismany?

Poněvadž se to protíví slovu Božímu – prvnímu přikázání samého Boha: „Já jsem Hospodin, tvůj Bůh, který tě vyvedl z egyptské země, z domu otroctví. Nebudeš mít jiné bohy přede mnou. Neuděláš si žádnou sochu ničeho, co se podobá tomu, co je nahoře na nebi nebo dole na zemi nebo ve vodách pod zemí. Těmto bohům se nebudeš klanět, ani jim nebudeš sloužit. Neboť já, Hospodin, tvůj Bůh, jsem žárlivý Bůh, jenž trestám vinu otců na dětech, vnucích a pravnucích těch, kteří mě nenávidí, ale jenž dávám milost tisícům těch, kdo mě milují a dodržují má přikázání.“ (Dt 5,6–10)

Je třeba pamatovat na to, že veškeré zabývání se předměty majícími symbolizovat magii nebo naznačovat spojení s nadpřirozenými silami je dotýkáním se oblastí okultismu. Magie a okultismus totiž nejsou jen pouhou vírou, čímsi bez následků. Je to totiž odvolání se k démonickým silám, aby měl člověk vliv na běh života svého i nejbližších ke svému vlastnímu prospěchu. Ačkoliv se magie uplatňuje v různých

formách, její účinek je vždycky týž – vzdálení člověka od Boha, přivedení ho k hříchu a duchovní smrti. Dokonce i když je úmysl šlechetný a amulet má být nositelem dobra, je to zpronevěření se učení církve: „Všechny praktiky magie a čarodějnickví, kterými člověk zamýšlí podrobit si skryté mocnosti, aby mu sloužily, a tak dosáhnout nadpřirozené moci nad bližním, byť to směřovalo i k jeho uzdravení, závažně odporují ctnosti zbožnosti. Takové praktiky jsou ještě více odsouzenihodné, jsou-li spojeny s úmyslem škodit druhým nebo když se dovolávají zásahu zlých duchů. Také nošení talismanů je hodno pokárání. Věštění nebo magie se často užívá ve *spiritismu*. Proto církev věřící před ním varuje. Uchylování se k tzv. přírodním léčebným metodám nesmí vést ani ke vzývání zlých mocností, ani ke zneužívání důvěřivosti druhých.“ (*Katechismus katolické církve*, 2117)

Proč lidé sahají po amuletech?

Příčiny jsou dvě – estetická a intencionální (záměrná). Mezi první je možné započítat obyčejnou chuť zdobit se originální ozdobou. V druhém případě je význam a symbol ozdoby známý, a jde tedy o vědomé přijetí obsahu, který s sebou nese. Asi každý ví, kde je příčina takového vědomého rozhodnutí – člověk všeobecně touží po takovém štěstí, jaké mu svět podsouvá: bohatství, moc, blahobyt, potěšení, uznání. Připadá mu, že na této zemi najde cestu k dosažení plné spokojenosti bez Boha. Lidé odtržení od Božích hodnot tedy hledají dobro a štěstí v klamech, které jim nabízejí různá šarlatání slibující ráj, nádheru, slávu a lásku podle slov obsažených v Písmě svatém: „Dám ti všechnu tuto moc a slávu těchto království, neboť mi byla odevzdána a dávám ji, komu chci. Jestliže se tedy ty přede mnou pokloníš, bude ti všechna patřit.“ (Lk 4,6–7) Písmo svaté varuje před klaněním se satanovi, který slibuje bohatství na této zemi, a to hned.

AMULET, čili předmět nebo činnost chránící před čarami nebo neštěstím. Je to nejčastěji drobný předmět, přírodního původu nebo umělý, sloužící k magické ochraně před zlými duchy, lidmi či neštěstím. Nosí se na těle pod oděvem nebo na něm, dále to jsou prsteny, figurky, řetízky apod., vkládané mrtvým do hrobu nebo na zvířata. Amulet má dávnou tradici, je známý na celém světě, mívá nejčastěji podoby (např. skarabeus) a hraje velkou roli v prvotních a starověkých náboženstvích; v monoteistických náboženstvích patří do sféry lidové zbožnosti a pověry. Amulet nabitý energií se podobá talismanu.

TALISMAN je nejčastěji rafinovaný produkt magie. Je vytvářen mágem k uspokojení určité potřeby. Jeho cílem je přinášet svému majiteli nebo nositeli štěstí. Rozlišují se talismany přírodní (např. zaječí pacička nebo vlčí zub), či zhotovené lidskou rukou.

Mladí i staří lidé různých povolání chtějí být šťastní okamžitě a zajistit si existenci na celý život. Některé postihuje nemoc, jiní zažívají neporozumění v rodině, další jsou rozčarováni nedostatkem lásky. Na všechny ty problémy čekají „mágové“ v nejrůznějších provozovnách služeb. Mnoho lidí vůbec neví, co to je magie a že využívání jejich služeb může mít velmi nepříjemné důsledky.

Mohou ty účinky být až tak strašné?

Exorcista P. Gabriele Amorth uvádí četné příklady posedlosti a neštěstí lidí, kteří využívali pomoc magie. Může se to stát, pokud se vstupuje na území nepřitele a pod jeho nadvládu, třeba i bez zlé vůle a záměru. Matky často přicházely za zmíněným knězem s prosbou o osvobození svých dětí od satana. Předtím je přinášely k čarodějům. Ti doporučovali nosit určité ozdoby, které vypadaly jako bezvýznamné přívěsky, avšak vzhledem ke špatným důsledkům se projevovaly jako nástroje čarování. Podle otce Gabrieleho je magický materiál zmagnetizovaný, obzvlášť medaile nejrůznějších podob, jejichž symboly jsou katalyzátory energie. Podle tvrzení čaroděje mají zvláštní nebeskou moc, především když je čaroděj připravuje pro druhé a nosí je nějaký čas na sobě. Něčím jiným jsou ještě

► amulety zobrazující rysy osoby, kterou mají bránit před zlem. Pro takové talismany si k čarodějům chodí lidé nešťastní, zklamání v lásce nebo postižení špatným osudem. Nevědí, že ty předměty obsahují obzvlášť nebezpečný náboj, který může škodit nejenom osobě, která o ně má zájem, ale i členům její rodiny. Jenomže cetky, třeba nejsou nabitě škodlivými fenomény prostřednictvím magických obřadů, jsou spojeny s hříchem pověry. Nošení těch předmětů – nejenom dětmi, ale i dospělými osobami – často vyvolává pocit strachu nebo podráždění ve vztahu k nejbližším lidem. Způsobuje to touha neustále se utíkat k magickým praktikám nebo k amuletům, které by měly vliv na odstranění vnitřního nepřítele (pozvaného přece na vlastní žádost), příčinu mnoha nemocí a neštěstí.

Pro mne je to jenom ozdoba a nic víc!

Možná, že ano, ale nevíme o původu těch věcí a nemáme tak hluboké povědomí o duchovní straně našeho světa, abychom si mohli být zcela jisti. Naše záměry mohou být nevinné, ale ne vždy tomu tak je s úmysly těch, kteří naši ozdobu vytvořili. Kromě toho ještě zůstává otázka pohoršení – že my nic nevíme na téma daného předmětu, neznamená, že jiní nevnímají jeho sdělení, se kterým potom budeme ztotožňováni.

A co nošení medailek? Copak to není jakýsi druh talismanu?

Rozhodně ne! Talisman nebo amulet mají totiž tak říkajíc působit samy, nutné je jenom nosit je stále u sebe. Zatímco náboženské předměty, které nosíme, jsou vyjádřením naší víry. (...) Důležitý je zdroj moci. V medaile plyně z Boha, zatímco za talismany stojí moc démonů. A to je zásadní rozdíl. Proto křížek nebo medailka, které nosíme, jsou vyjádřením naší víry a mají být znamením naší touhy žít ve shodě s evangeliem. Církev mnohokrát zdůrazňovala, že toto praktikování je hodnotou, kterou je třeba pěstovat, může obohacovat liturgii; praktikování lidové zbožnosti má z liturgie vycházet a k ní vést. Podle Kodexu kanonického práva (kan. 1166) posvěcené předměty reprezentují modlitbu církve, počítají se mezi svátostiny.

V průběhu toho, když prosíme, aby Pán ty předměty požehnal, nezapomínejme, že on od nás očekává především řádné svědectví života. Ať tedy náš život potvrzuje pravdu vyjádřenou skrze kříž nebo medailku, pravdu, že naším Pánem je Ježíš Kristus, včera, dnes, stejný na věky (srov. Žid 13,8).

*Podle s. Jadwigi Cymanové CSSE
a P. Grzegorza Daroszewského
Z Miłujcie się! 1/2016 přeložila -vv-*

Z KATECHISMU KATOLICKÉ CÍRKVE:

„Bůh může zjevit budoucnost svým prorokům nebo jiným světům. Správný postoj křesťana spočívá v tom, že se, pokud jde o jeho budoucnost, odevzdá s důvěrou do rukou Prozřetelnosti a vyhýbá se ve vztahu k budoucnosti každé nezdravé zvědavosti. Nepředvídanost může být nedostatkem odpovědnosti.“ (2115)

„Je třeba odmítat všechny způsoby věštění: vzývání satana nebo zlých duchů, vyvolávání mrtvých nebo jiné praktiky, o nichž se neprávem soudí, že »odhalují« budoucnost. (srov. Dt 18,10; Jer 29,8) Uchylovat se o radu k horoskopům, k astrologii, k hádání z ruky, k výkladu předtuch a věštek, k jevům jasnovidectví, ptát se věštců (médií), v tom všem se skrývá vůle mít vládu nad časem, nad dějinami a konečně nad lidmi a zároveň touha naklonit si skryté mocnosti. Je to v příkřím rozporu se ctí a úctou spojenou s láskyplnou bázní, jakou dlužíme pouze Bohu.“ (2116)

Isidoro Isolani OP

Suma o darech svatého Josefa (32)

DRUHÁ ČÁST

Kapitola V: Dar nejvyšší vynikající spravedlnosti

Budeme-li nyní psát o daru nejvyšší vynikající spravedlnosti svatého Josefa, chceme mimo to, co bylo krátce řečeno výše, vyložit trojí. První bod bude o tom, proč se svatý Josef nazývá spravedlivý; za druhé ukážeme, že jeho spravedlnost byla více vynikající než spravedlnost starozákonních otců, a za třetí uvedeme některé námitky a vyřešíme je.

Co se týká prvního bodu, svatý Josef se nazývá spravedlivým vzhledem k doko-

nalému vlastnění všech ctností, jak praví svatý Jeroným, a kvůli nejvyšší zbožné víře v Kristův příchod, jak dosvědčuje Glosa.⁽¹⁾ Toto tvrzení svatého Jeronýma potvrzuje velký učitel Albert,⁽²⁾ když komentuje slova evangelia: „Protože její muž...“:⁽³⁾ „Byl tedy Josef skutečný muž pro stálou věrnost, co se týká spravedlnosti; pro ctnost čistoty, co se týká mírnosti; pro vynikající rozeznávání, co se týká rozvážnosti, a pro ráznost činnosti, co se týká statečnosti. A tak je v tomto muži zjevná vznešenost čtyř kardinálních ctností.“⁽⁴⁾ V následující pak kapitole tentýž velký učitel, když vysvětluje, proč se říká: „s mužem jménem Josef“,⁽⁵⁾ praví: „Aby se ukáza-

lo, že je (totiž Josef) spravedlivý u Boha a u lidí, když je jeho jméno v evangeliu jako v knize života tak význačně zachyceno; aby byl poznáván jako známý Bohu a lidem, když byl povolán k tomu, aby byl svědkem panenství nejsvětější Panny, a aby jeho jméno bylo důstojně uchováno v paměti lidí, když byl určen k tomu, aby byl pokládán za domnělého otce Božího.“⁽⁶⁾

Co se týká druhého bodu, jsou zde mnohé důvody, které dokazují, že Josefova spravedlnost byla více vynikající než spravedlnost starozákonních otců.

Nejprve: Noe, Abrahám a Izák byli svou spravedlností předními mezi starými otci. Avšak ti byli Josefovým předobrazem: tudíž Josef, kterého předobrazovali, byl více vynikající svou spravedlností.

► Mimoto, Ábel je nazýván spravedlivý, protože jeho oběť se líbila Boha a protože byl prostý.⁽⁷⁾ A, jak praví svatý Augustin v první knize svého díla *O Boží obci*, „v něm má počátek Boží obec“. Avšak Bůh dal najevo, že přijímá za své nejenom Josefovy dary, nýbrž také jeho dům, slova, skutky, mravy, prostotu, rozvážnost a jeho manuální práci, neboť si vyvolil jeho dům za svůj příbytek a nestyděl se být pokládán za jeho syna.

Svatý Josef byl dále poslední mezi všemi spravedlivými otci Starého zákona a první mezi otci Nového zákona. Je tedy třeba mít za to, že svou spravedlností vynikal nad spravedlností otců Starého zákona.

Mimoto, z Božího příkazu střežil cherubin pozemský ráj a strom života,⁽⁸⁾ aby tam nevstoupil nějaký člověk, zvláště Adam a jeho potomci. Avšak z Božího ustanovení Josef chránil svatou Pannu, která byla předobrazována pozemským rájem, a Krista, jenž byl předobrazován stromem života.⁽⁹⁾ Jeho spravedlnost byla tudíž u Boha shledána jasnější než spravedlnost starých otců.

Navíc, panictví činí lidi rovné andělům. Avšak jedině Josef byl mezi starozákonnými otci panicem. Jim bylo totiž pro lidskou slabost a pro rozmnožení Božího lidu dovoleno mít mnoho žen. Spravedlnost svatého Josefa byla tedy vznešenější.

Mimoto, starým otcům Bůh přikazoval, zatímco Josefovi byl tentýž Bůh podřízen a poslouchal ho: „A poslouchal je.“⁽¹⁰⁾ Josef byl tedy svou spravedlností nesrovnatelně vyšší.

Dále, staří otcové, kteří jsou chváleni Písmem svatým, jsou jim také popisováni jako ti, kdo v některých věcech upadli, jak je to zřejmé u Noeho, který pil víno;⁽¹¹⁾ u Abraháma, který, když se svou ženou Sárrou sestoupil do Egypta, ji žádal, aby řikala, že je jeho sestrou, aby se kvůli ní měl dobře ve faraónově domě;⁽¹²⁾ u opilého Lota⁽¹³⁾ a mnoha jiných otců chválených Písmem svatým. Avšak o Josefovi je v evangeliu hlášáno, že byl spravedlivý, a nepopisuje se v něm, že by v něčem upadl. Jeho spravedlnost byla tedy mnohem jasnější.

Nakonec, čteme, že Josef byl mnohdy varován a veden anděly. Pro tuto andělskou službu byl roven, jak věříme, starozákonním otcům. Když k tomu přidáš Jo-

Guido Reni (1575–1642): Sv. Josef

sefovu nevinnost, pokoru, chudobu, to, že byl považován za otce Božího Syna, a důstojnost svatého manželství s nejsvětější Pannou, nebudeš moci nevyhlašovat, nekázat a netvrdit jako jistojisté, že mezi starými otci nebyl shledán nikdo, kdo by podobně jako svatý Josef zachovával zákon Nejvyššího.

Co se týká třetího bodu, vznášá se mnohé námitky proti spravedlnosti svatého Josefa, ať už chápané v sobě samé nebo ve srovnání s něčím jiným.

Co se pak týká spravedlnosti chápané v sobě samé, na základě toho, že uvažoval o tom, že by Marii tajně propustil,⁽¹⁴⁾ se namítá, že byl buď krutý, nebo nespravedlivý. Byl buď krutý, neboť, jestliže ji považoval za nevinnou, proč ji chtěl propustit? Nebo byl nespravedlivý, neboť jednal proti veřejnému dobru, které má mít vždy přednost před dobrem partikulárním. Vždyť, jestliže ji považoval za vinou, proč nechtěl zachovat veřejnou spravedlnost?

Dále, zůstáváme-li u toho, co bylo právě řečeno o Josefově uvažování,⁽¹⁵⁾ spravedlnost je vždy spojena s oddaností⁽¹⁶⁾ a láskou. Co je to však za lásku chtít propustit Pannu takové svatosti? Nepřestává být Josef – alespoň v tomto případě – spravedlivý?

Na první námitku odpovídáme: Jestliže Josef věřil, že Panna Maria byla nevinná, vycházelo to z jeho velké pokory, když uvažoval o tom, že ji propustí, protože nechtěl přebývat společně s někým tak svatým. Také mohl být tehdy pevně přesvědčen, že Bůh zajistí nejsvětější Panně dokonalejšího ochránce. Došlo-li k to-

mu tímto způsobem, je to podivuhodně rozumné. I tehdy, když by Josef Marii podezíral, že je cizoložnice, nebyl by vázán zákonem, aby ji veřejně udal, neboť něco takového mohl učinit a také nemusel. Mohl si také myslet, že Panna Maria bude činit pokání a že by následně veřejně dobro neutrpělo žádnou škodu.

K druhé námitce je třeba říci, že Josef neopouštěl Pannu Marii citem, ale skutkem. A proto v Josefovi v celém průběhu jeho uvažování nepřestávaly být oddanost a láska.

(Pokračování)

Z latinského originálu
„*Summa de donis Sancti Joseph*“
(*Romae: ex Typographia polyglotta
Sacrae Congregationis
de Propaganda Fide, 1887*)
přeložil fr. Štěpán Maria Filip OP

Poznámky:

⁽¹⁾ Tedy již zmiňovaná *Glossa ordinaria*, známý a tehdy velmi rozšířený výklad Písma svatého, pocházející z raného středověku. [pozn. překl.]

⁽²⁾ Tj. sv. Albert Veliký. [pozn. překl.]

⁽³⁾ Mt 1,19.

⁽⁴⁾ *Mariale*, ot. 21. Svatý Albert zde tudíž píše o čtyřech kardinálních neboli mravních ctnostech u sv. Josefa, totiž o spravedlnosti (*iustitia*), mírnosti (*temperantia*), rozvážnosti (*prudentia*) a statečnosti (*fortitudo*). [pozn. překl.]

⁽⁵⁾ Lk 1,27.

⁽⁶⁾ I. Isolani zde i na jiných místech užívá tradiční označení sv. Josefa jakožto „domnělého otce“ (*pater putativus*) Pána Ježíše Krista, tedy toho, kdo byl lidmi pokládán za Ježíšova otce. Citát je opět z Albertova *Mariale*, ot. 22. [pozn. překl.]

⁽⁷⁾ Srov. Gn, 4. kap.

⁽⁸⁾ Srov. Gn 3,24.

⁽⁹⁾ Sv. Josef byl tudíž předobrazován cherubínem střežícím pozemský ráj a strom života. [pozn. překl.]

⁽¹⁰⁾ Lk 2,51.

⁽¹¹⁾ Srov. Gn 9,21.

⁽¹²⁾ Srov. Gn 12,13–16.

⁽¹³⁾ Srov. Gn 19,33–35.

⁽¹⁴⁾ Srov. Mt 1,19.

⁽¹⁵⁾ Zde I. Isolani přechází k námitkám proti spravedlnosti sv. Josefa ve srovnání s něčím jiným. [pozn. překl.]

⁽¹⁶⁾ I. Isolani zde užívá latinský výraz *pietas*, který je bohatý významově, v tomto případě se nám jeví jako nejvhodnější význam oddanosti vůči Panně Marii. [pozn. překl.]

Varovné svědectví (1)

Jak jsme v minulém čísle avizovali, otiskujeme na pokračování zkrácený a redakčně upravený text svědectví P. Stevena Scheiera, které zaznělo na televizní stanici EWTN a česky vyšlo knižně v Matici cyrilometodějské s. r. o.

Předmluva

Kněz Steven Scheier z Kansasu (USA) byl při autonehodě 18. října 1985 smrtelně zraněn. Prožil svůj rozsudek věčného zavržení, který na přímluvu Matky Boží Ježíš zrušil, zatím co se jeho farníci modlili za záchranu jeho života. Na dalších stránkách se dozvíme jeho další osudy, jak je řekl americkým divákům televize Matky Angeliky (EWTN – Eternal World Television Network) v týdenním živém vysílání „Mother Angelica Live“. Poprvé to bylo 9. dubna 1997, podruhé 17. června 1998. Oba rozhovory jsou k dispozici u EWTN na videokazetách i audiokazetách v angličtině.

Pro tuto publikaci byl použit druhý rozhovor ze 17. června 1998.

Katolickou televizní stanicí EWTN založila řeholní sestra klariska Angelika 15. srpna 1981 v Birminghamu (Alabama, USA) a dnes je to největší náboženská televizní stanice na světě. (...) V r. 1992 začala EWTN vysílat i rozhlasové pořady prostřednictvím největšího soukromého krátkovlnného vysílače na světě, aby pokryla i ty oblasti, kde není dostupný televizní signál. (...) V r. 1996 byla vysílání rozšířena na dlouhé a velmi krátké vlny. Prostřednictvím satelitů lze EWTN přijímat bezplatně na celém světě. (...)

Hagiografie a mystika nám podávají zprávy o četných případech zavržení kněží a biskupů.

Příběh kněze Scheiera je však výmluvným příkladem nesmírného milosrdenství Božího. (...)

Milosrdenství Boží však není automat, kde stačí zmáčknout tlačítko. Bůh je Láska, člověka stvořil ke svému obrazu, pro lásku: milovat svého Tvůrce-Boha z celého srdce a nade všechno a své bližní jako sama sebe. Smyslem lidského života je plnění Božího plánu, Boží vůle – s posledním cílem, kterým je nebe. Jestliže však člověk svou svobodnou vůlí zvolí jinou cestu, ignoruje Boha a uráží ho, musí počítat s důsledky: s věčným zavržením.

Svědectví kněze Stevena Scheiera to dokazuje. V jeho případě to skončilo – díky přímluvě Panny Marie a díky lásce jeho farníků – dobře. To nás má podnítit k obrácení – a to rychle a doopravdy, protože „neznáme den ani hodinu“ ... Odkládat obrácení, to také může vyústit v opovržlivé spoléhání na Boží milosrdenství – a to je hřích proti Duchu Svatému, na který zpravidla odpovídá už jenom Boží spravedlnost...

Interview

Matka Angelika a P. Scheier se během rozhovoru obracejí i na hosty ve studiu a na posluchače. Po pozdravu a krátkém úvodu se Matka Angelika obrací k posluchačům těmito slovy:

Víte, co se málokdy stává? Zakusila jsem to při svém podivuhodném a dramatickém uzdravení v lednu. Stane se to zřídka, že můžeme vidět zázrak. Slyšíme o tom, nebo o tom čteme v evangeliu. Ale teď máme mezi sebou dvě osoby, které zažily zázrak.

Je mezi námi opět otec Steven Scheier, náš dobrý známý, který prožil dva velké zázraky, a moje maličkost, která – jak pevně věřím – také zažila nezapomenutelný zázrak.

Je to milost pro vás pro všechny, protože zázraky způsobily otci Scheierovi dramatické uzdravení duše i těla. Otec Scheier, kterého většina z vás už zná, bude dnes večer pro všechny nové posluchače a diváky na celém světě opakovat, co se stalo. Rádi bychom, aby každý v Jižní Americe, v Evropě, v Africe a v Číně mohl slyšet o zázraku Boží milosti.

Srdečně vás opět u nás vítám, otče Stevene Scheiere! (...)

Smím vás poprosit, abyste osvěžil paměť těch, kteří jsou tady nebo i kteří už vás slyšeli, a řekl, co se stalo na začátku a jaké je pokračování této otřesné události.

P. Scheier: To rád udělám! V roce 1985 jsem působil jako farář na jihovýchodě Kansasu. Jednoho dne, bylo to 18. října, jsem se rozhodl cestovat do Wichity, abych přítele kněze požádal o radu ohledně události v mé farnosti. Jel jsem tedy to-

ho dne do Wichity vzdálené asi 86 mil (cca 140 km). Silnice vede kopcovitým terénem a je používána těžkými nákladními vozy s přívěsy. Když jsem se téhož dne vracel, srazil jsem se čelně se zásobovacím autem z Hutchinsonu, města ležícího severně od Wichity. Byl jsem vymrštěn z auta a ihned jsem ztratil vědomí. Bezprostředně potom u mne zastavila mennonitská⁽¹⁾ ošetřovatelka, která mi v té těžké chvíli poskytla první pomoc, ještě než přijela ambulance z blízkého města Eureka. Když dorazila, zkušená sestra informovala sanitáky, že mám zlomený vaz a že podle toho se mnou musí zacházet. Nevěděla o skutečné závažnosti zranění.

Lékař v nemocnici Eureka nemohl mnoho udělat. Sešil mi kůži na pravé straně hlavy, byla celá roztržená. Předpokládali, že jsem utrpěl otřes mozku. Lékař zavolal vrtulník záchranné služby z Wichity. Byl jsem dopraven do metodistické nemocnice Wesley ve Wichitě. Po vzletnutí helikoptéry, na které se rovněž nepamatuji, řekl lékař ošetřovatelce, že předpokládá, že transport do blízké nemocnice nepřežiji.

V nemocnici jsem se dostal nejprve na úrazové oddělení a pak na oddělení intenzivní péče, kde jsem zůstal až do listopadu. Byl jsem zafixován obvazy a staral se o mě neurolog.

Večer po nehodě zavolal jeden farník z Fredonie a ptal se, jak se mi vede. Ošetřovatelka mu řekla, že mi lékaři dávají patnáctiprocentní šanci na přežití. Dostával jsem morfium a lékaři se nejdříve rozhodli, že nebudou ani operovat, ani dávat dohromady kosti. Při prudkém nárazu jsem utrpěl zlomení vazů, které se odborně označuje „fraktura C2“. To znamená, že je zlomený druhý krční obratel. To je zlomenina, kterou utrpí oběšenec. Když je člověk oběšený, umírá zadušením. Když na místě nehody někdo otočil mou hlavu napravo či nalevo, byl bych na místě zemřel udušením.

Ležel jsem v nemocnici od 18. října do 2. prosince. Později jsem se dověděl, že už večer po nehodě byly v mé farnosti otevřeny dveře kostela k modlitbám za mne. Lidé té noci přišli a obětovali své modlitby za mé uzdravení a za můj život.

Také metodisté i členové „křesťanské církve“ a baptisté se za mne modlili. Představený církve „Assemblies of God“ mi řekl, že se za mne modlil celou noc.

► I mennonité se za mne modlili. Že tu dnes večer mohu být, za to vděčím všem těm modlitbám.

Rychle jsem se uzdravoval, a proto mě už 2. prosince propustili z nemocnice. Lékaři předtím nevěřili, že přežiji. Když jsem přesto přežil, řekli mi, jak – podle nich – budu dál žít. To bylo pro mne velmi sklíčující. Řekli mi, že v případě přežití mě vidí pro zbytek života na dýchacím přístroji, zchromlého, s nepohyblivým krkem a trvale neschopného řeči. Ale Bůh pro mne plánoval něco jiného.

V květnu následujícího roku jsem se vrátil do své farnosti. Biskup z Wichity jím nikým jiným neobsadil.

Jednoho dne po svém návratu jsem jako obvykle slavil mši svatou ve všední den. Evangelium toho dne – perikopa, kterou jsem už mnohokrát četl a slyšel – mluvila o člověku, který měl ve své vinici fíkovník. Když na něm nenašel plody, řekl vinaři: „Hleď, už tři léta přicházím a hledám plody na tomto fíkovníku a žádné nenacházím. Pokácej ho! Proč má zabírat místo?“ Dále v evangeliu čteme: „Ale on odpověděl a řekl mu: Pane, ponechej ho ještě tento rok! Okopu jej a pohnojím; snad pak přinese ovoce. Když ne, pak jej necháš pokácet!“ (srov. Lk 13,6-9)

Stránka s tímto evangeliem, které jsem přečetl, byla stále větší a jasnější a nakonec se z lekcionáře pohybovala směrem ke mně. Myslel jsem si, že se stalo něco mimořádného. Zvláštní na tomto evangeliu bylo, že bylo jako rozhovor, kterému jsem mohl naslouchat. Dokončil jsem mši svatou, jak jsem nejlépe uměl, vrátil jsem se se na faru a posadil se do křesla. Náhle jsem si vzpomněl na událost, která se udála krátce po mé nehodě: Byl jsem před soudným stolcem Všemohoucího Boha a jeho Syna Ježíše Krista. Pán prošel velmi rychle celým mým životem. Zvlášť mě obžalovával z těžkých smrtelných hříchů, z kterých už jsem neměl čas se vzpovídat nebo jich litovat. Myslel jsem, že bych na to mohl mít čas ještě teď. On zřejmě smýšlel jinak. Když skončil svou obžalobu, řekl:

„Rozsudek zní: Peklo na věky!“

To nebylo překvapení. Řekl jsem:

„Ano, Pane, vím. To si zasloužím!“

Když mluvíme s Věčnou Pravdou, nemáme omluvy nebo výmluvy. Všechno, co řekl, jsem poznával jako správné a pravdi-

*P. Steven Scheier
s Matkou Angelikou*

vé. Nebylo nic, co by se dalo omluvit. Řekl mi pouze, že mohu mít, co chci. Mou volbou⁽²⁾ bylo věčné zatracení. Respektoval tedy mou volbu, kterou jsem sám učinil.

Krátce nato jsem uslyšel ženský hlas. Neviděl jsem osobu, jen jsem ji slyšel. Hlas řekl:

„Můj Synu, nechceš zachránit jeho život a jeho nesmrtelnou duši?“

Nato řekl Ježíš Kristus:

„Matko, byl po dvanáct let⁽³⁾ knězem jen sám pro sebe, a ne pro mne. Ať má trest, který si zasloužil.“

Nato řekl ženský hlas:

„Ale jaké by to bylo, můj Synu, kdybychom mu dali zvláštní milosti a pak viděli, zda přinese ovoce? Když je nepřinese, pak ať se stane tvá vůle.“

Následovala krátká pomlka. Pak jsem Ho slyšel říkat:

„Matko, patří Tobě!“

A tak tu mohu dnes večer být s vámi!

Od té doby už uběhlo víc než dvanáct let. Matka Boží je teď mou Matkou. Patřím jí úplně, a to v přirozeném i nadpřirozeném smyslu. Nevím, jak bych dnes mohl žít bez ní. Dříve jsem k ní nechoval žádnou zvláštní úctu. Dnes ji mimořádně ctím. Můj kněžský život se dramaticky proměnil. Teď vím, že je k tomu potřeba celý život, ano, skutečně celý život, stát se dobrým knězem, jak jej Bůh chce mít. To nezvládneme za měsíc, za rok či za pět let. Náš Pán řekl, že máme být dokonalí, jako je dokonalý jeho nebeský Otec. A to platí i pro kněze. Poznal jsem, že mým posláním je „vrátit se“ a říci lidem za prvé, že peklo existuje, skutečně existuje, a za druhé, že i kněží mohou být odsouzeni navěky do pekla.

Matka Angelika: *Hodně lidí si říká: Jakpak by kněz mohl zasluhovat peklo?*

P. Scheier: Pro nás platí tatáž příkázání jako pro všechny ostatní. Desatero příkázání Božích. Když překročíme jedno či více z těchto příkázání, musíme jít ke zpovědi, protože jsme zhřešili. Možná jsme se proti Pánu provinili těžce. I kněží mohou těžce hřešit. Kolárek, který kněz nosí, mu v žádném případě nezaručuje nebe. Musíme na sobě rovněž tvrdě pracovat, a mnohdy tvrději než průměrný katolík. To proto, že máme větší odpovědnost, vždyť udílíme věřícím rady, jak žít. Představujeme pro ně jeho církev. Mluvíme o tom, co říkal a učil Ježíš. Z toho vyplývá, že máme mnohem větší odpovědnost. Lidé to nevědí, ale neseme skutečně velmi velkou odpovědnost. Věřící si myslí, že máme zajištěnu spásu. To není pravda, vůbec ne!

Matka Angelika: *Všichni musíme jít cestou svatosti, že?*

P. Scheier: Přesně tak. Tak je to.

(Pokračování)

*Z knihy Steven Scheier:
Varovné svědectví.*

*Matice cyrilometodějská s. r. o.,
Olomouc 2002.*

Poznámky:

⁽¹⁾ Mennonitské hnutí vzniklo v 16. století. První společenství se ustavilo v r. 1523 v Curychu. Jejich duchovním vůdcem byl od roku 1536 odpadlý kněz Menno Simonis (nar. 1492 ve Witmarsum ve Frisku). Mennonité jsou v Americe značně rozšířeni. V zásadě se vyznačují píli, vážností života a čistotou mravů.

⁽²⁾ P. Scheier zde užívá slova „choice“. Není to volba ve smyslu svobodného rozhodnutí vůle, nýbrž přijetí nezměnitelného rozsudku Ježíše Krista.

⁽³⁾ P. Scheier v prvním rozhovoru s Matkou Angelikou 9. dubna 1997 vysvětluje, co tím Ježíš chtěl říci. P. Scheier říká mj.: „Během těch dvanácti let jsem byl zbabělec. Věděl jsem, že nedělám, co bych měl dělat..., a že nejsem takovým knězem, jakým bych měl být. Moje kněžství nebylo službou věřícím, ale bylo zaměřené na to, co si o mně myslí lidé nebo druzí kněží. Můj postoj neodpovídal následování Krista, které se vyjadřuje snášením utrpení. Stále více jsem se vzdaloval od kříže. Během těch dvanácti let jsem si namlouval, že jsem kněz. Ale kněžství je život obětí. Když nemilujeme obět, nemůžeme být knězem.“

Pondělí 11. 7. 2016

6:05 Pro vita mundi (99. díl): MUDr. Jiří Holáček **6:40** Skryté poklady: Olga **7:10** Cvrlikání (46. díl): Václav Fajfr & Acustrio **8:15** Svoboda, kterou nám Bůh dal: Salesiáni v Žepči **8:35** Missio magazin: Červen 2016 **9:40** Soňa **10:00** 10 let s televizí Noe: Nevážně o hudbě vážně **11:00** BET LECHEM – vnitřní domov (34. díl): Cyril Vasil' – vatikánský tajemník Kongregace pro východní církve **11:15** Ze zákulisí celostátního setkání animátorů v Třešti **11:25** Ars Vaticana (20. díl) **11:35** K Teen přes pervitín **11:45** Bible pro nejmenší: Sslání Ducha Svatého **11:50** Sedmihlásky (43. díl): Když sem šel cestičkou ouzkou **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Petr Bende & Pavel Helan na Dostavníku 2013: Folková pohlednice z Mohelnického dostavníku 2013 **12:40** Příběhy odvahy a víry: Monstrprocesy (2. díl): Fraška spravedlnosti **13:10** Hrdinové víry (9. díl): Štěpán Trochta **14:15** Otevřeno u pana Josefa Cukra **14:25** Noční univerzita: Prof. Martin Weis, Th.D. – Dvojitý život Mistra Jana Husa (3. část) **16:00** Putování modrou planetou: Čína **16:40** Don Bosco a Oděsa: 50 let ve službách mládeži **17:00** Dům ze skla? (10. díl): S Pavlem Fischerem **18:05** Dvanáct rwandských mučedníků **18:25** Sedmihlásky (43. díl): Když sem šel cestičkou ouzkou **18:30** Bible pro nejmenší: Země zaslíbená **18:35** Svatí Cyril a Metoděj **18:50** P. Ignác Stuchlý **19:00** Vatican magazine (871. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu [P] **19:30** Terra Santa News: 6. 7. 2016 **20:00** Můj chrám: Novinář Mikuláš Kroupa, ředitel Post Bellum, kostel Nejsvětějšího Salvatora, Praha [P] **20:15** Sedm výprav Josefa Vágnera (2. díl): Ráj antilop **21:45** ARTBITR – Kulturní magazín (1. díl): S Vladimírem Mertou **22:00** Noční univerzita: Doc. Vladimír Petkevič, CSC. – Život a dílo E. Steinové **23:10** Vatican magazine (871. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **23:45** Kulatý stůl (192. díl): Do Krakova! **1:15** Noční repríza dopoledních pořadů.

Úterý 12. 7. 2016

6:05 Svatováclavský koncert Václava Hudečka a jeho hostů z paláce Žofín v Praze **7:05** Dvanáct rwandských mučedníků **7:20** Pod lampou **9:25** Mauricius – nová hranice **9:50** Vatican magazine (871. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **10:20** Outdoor Films s Richardem Konkolským (2. díl): Kdo se bojí, nemá na moři co dělat **11:45** Bible pro nejmenší: Země zaslíbená **11:50** Sedmihlásky (43. díl): Když sem šel cestičkou ouzkou **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Muzikanti, hrajte **12:35** Noční univerzita: Doc. Vladimír Petkevič, CSC. – Život a dílo E. Steinové **13:45** Soňa **14:00** Čeští salesiáni v Bulharsku **14:15** Ars Vaticana (20. díl) **14:25** Kulatý stůl (192. díl): Do Krakova! **16:00** Jezuité o: Ignác z Loyoly **16:20** Jak potkávat svět (40. díl): S profesorem Přemyslem Rutem **17:40** Hermie a lhářka Flo **18:05** Noeland (43. díl) **18:35** Bible pro nejmenší: Samson **18:40** Sedmihlásky (43. díl): Když sem šel cestičkou ouzkou **18:45** Animované biblické příběhy: Král se stal sluhou **19:15** BET LECHEM – vnitřní domov (34. díl): Cyril Vasil' – vatikánský tajemník Kongregace pro východní církve **19:30** Zpravodajské Noeviny: 12. 7. 2016 [P] **20:00** Stíny barbarské noci **20:40** Milosrdenství a svatost: Kalwaria Zebrzydowska [P] **21:00** Barva lásky **21:35** Můj Bůh a Walter: Mše II. **22:10** Zpravodajské Noeviny: 12. 7. 2016 **22:30** Modlitba růžence z Fatimy [L] **23:40** Terra Santa News: 6. 7. 2016 **0:05** Tara Fuki v Parníku **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Středa 13. 7. 2016

6:05 Zpravodajské Noeviny: 12. 7. 2016 **6:25** Svoboda, kterou nám Bůh dal: Salesiáni v Žepči **6:45** Život v modlitbě **7:15** Vatican magazine (871. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **7:45** Noční univerzita: Prof. Martin Weis, Th.D. – Dvojitý život Mistra Jana Husa (3. část) **9:20** Ars Vaticana (20. díl) **9:30** U VÁS aneb Festivalové kukátko (6. díl): Kde se dobře vaří, tam se dobře daří **10:25** Nádvoří národů: Rozhovor s kard. Gianfrancem Ravasim **10:50** 100 let na Svatém Hostýně: Sto let od korunovace milostné sochy Panny Marie Svatohostýnské **11:45** Bible pro nejmenší: Samson **11:50** Sedmihlásky (43. díl): Když sem šel cestičkou ouzkou **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Svatí Cyril a Metoděj **13:05** Sedm výprav Josefa Vágnera (2. díl): Ráj antilop **14:40** ARTBITR – Kulturní magazín (1. díl): S Vladimírem Mertou **14:55** Hlubinami

TELEVIZE DOBRÝCH ZPRÁV

■ Vysílání denně **6.00 – 1.00 hod.**
■ Denně: **8.00; 16.00 hod.** – programová nabídka
TV NOE (změna programu vyhrazena)

Podrobnosti na www.tvnoe.cz

vesmíru: S Ing. Janou Tichou o planetkách, 1. díl. **15:40** Dvanáct rwandských mučedníků **16:00** Zpravodajské Noeviny: 12. 7. 2016 **16:20** Můj chrám: Novinář Mikuláš Kroupa, ředitel Post Bellum, kostel Nejsvětějšího Salvatora, Praha **16:35** Jezuité o: Ignác z Loyoly **17:00** Můj Bůh a Walter: Zpověď **17:15** Prešiel som hranicu **18:15** Hermie – obyčejná housenka **18:50** Bible pro nejmenší: Ruth a Naomi **18:55** Sedmihlásky (43. díl): Když sem šel cestičkou ouzkou **19:00** Na hranici pekla: Pronásledování křesťanů v Iráku **19:30** Terra Santa News: 13. 7. 2016 [P] **20:00** Noční univerzita: P. Vojtěch Kodet – Pozvání na svatbu **21:20** Léta letí k andělům (72. díl): Marko Ivan Rupnik – slovínský umělec, teolog a jezuita **21:45** Jak potkávat svět (42. díl): S žakovským orchestrem Archi luventi **23:10** Příběhy odvahy a víry: Monstrprocesy (2. díl): Fraška spravedlnosti **23:40** Večer chval (54. díl): Z kaple P. Marie, Hvězdy evangelizace **0:55** Noční repríza dopoledních pořadů.

Čtvrtek 14. 7. 2016

6:05 Putování modrou planetou: Čína **6:45** Léta letí k andělům (72. díl): Marko Ivan Rupnik – slovínský umělec, teolog a jezuita **7:05** Milosrdenství a svatost: Kalwaria Zebrzydowska **7:22** Hrdinové víry (10. díl): Křesťanský politik Jaroslav Cuhra **8:30** Můj chrám: Novinář Mikuláš Kroupa, ředitel Post Bellum, kostel Nejsvětějšího Salvatora, Praha **8:45** Můj Bůh a Walter: Zpověď **9:00** Jezuité o: Ignác z Loyoly **9:25** Terra Santa News: 13. 7. 2016 **9:45** K Teen přes pervitín **10:00** Kulatý stůl (192. díl): Do Krakova! **11:30** Čeští salesiáni v Bulharsku **11:45** Bible pro nejmenší: Ruth a Naomi **11:50** Sedmihlásky (43. díl): Když sem šel cestičkou ouzkou **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Post Scriptum [P] **12:15** Svatováclavský koncert Václava Hudečka a jeho hostů: z paláce Žofín v Praze **13:15** Svoboda, kterou nám Bůh dal: Salesiáni v Žepči **13:40** Muzikanti, hrajte **14:10** Soňa **14:25** Cestujeme regionem Záhorie **15:25** Noeland (43. díl) **16:00** Zpravodajské Noeviny: 12. 7. 2016 **16:20** Outdoor Films s Richardem Konkolským (2. díl): Kdo se bojí, nemá na moři co dělat **17:40** Ars Vaticana (21. díl) **17:55** Animované biblické příběhy: Král se stal sluhou **18:25** Sedmihlásky (43. díl): Když sem šel cestičkou ouzkou **18:30** Bible pro nejmenší: Samuel **18:35** Bez hábitu naživo: Z kláštera sester klarisek – kapucínek ve Šternberku **19:30** Zpravodajské Noeviny: 14. 7. 2016 [P] **20:00** Svatý Kamil de Lellis [P] **20:55** Putování po evropských kláštřích: Modlitba v tichu **21:25** Cvrlikání (30. díl): Nezmaři **22:35** Pod lampou: Bože, kde jsi? **0:15** Vatican magazine (871. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **0:45** Zpravodajské Noeviny: 14. 7. 2016 **1:05** Noční repríza dopoledních pořadů.

Pátek 15. 7. 2016

6:05 Zpravodajské Noeviny: 14. 7. 2016 **6:25** Můj chrám: Novinář Mikuláš Kroupa, ředitel Post Bellum, kostel Nejsvětějšího Salvatora, Praha **6:40** Hrdinové víry (2. díl): P. Antonín Šuránek **7:40** Manželská setkání **7:50** Příběhy odvahy a víry: Monstrprocesy (2. díl): Fraška spravedlnosti **8:20** Dvanáct rwandských mučedníků **8:35** Noční univerzita: P. Vojtěch Kodet – Pozvání na svatbu **10:00** ARTBITR – Kulturní magazín (1. díl): S Vladimírem Mertou **10:15** Sedm výprav Josefa Vágnera (2. díl): Ráj antilop **11:45** Bible pro nejmenší: Samuel **11:50** Sedmihlásky (43. díl): Když sem šel cestičkou ouzkou **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Ars Vaticana (21. díl) **12:15** Znovuzrození národa **13:15** Léta letí k andělům (72. díl): Marko Ivan Rupnik – slovínský umělec, teolog a jezuita **13:40** Petr Bende & Pavel Helan na Dostavníku 2013: Folková pohlednice z Mohelnického dostavníku 2013

14:15 Anton Neuwirth – lékař, filozof, humanista **14:40** Kurzy Alfa **14:55** Svoboda, kterou nám Bůh dal: Salesiáni v Žepči **15:15** Putování modrou planetou: Čína **16:00** Zpravodajské Noeviny: 14. 7. 2016 **16:20** Život v modlitbě **16:50** Přírodní památka Turkov: Mokřad uprostřed velkoměsta **17:15** Stíny barbarské noci **18:00** Srdce pro bezmocné **18:25** Sedmihlásky (43. díl): Když sem šel cestičkou ouzkou **18:30** Bible pro nejmenší: David a Goliáš **18:35** Můj Bůh a Walter: Zpověď **18:50** Putování po evropských kláštřích: Modlitba v tichu **19:20** Ceferino Jiménez Malla – Cikán v nebi **20:00** Kulatý stůl (195. díl): Potřebujeme smíření? **21:30** Plečnikův kostel sv. Františka v Lublani **21:40** ARTBITR – Kulturní magazín (1. díl): S Vladimírem Mertou **22:00** 10 let s televizí Noe: Noe Culture **23:00** Soňa **23:15** Bez hábitu naživo: Z kláštera sester klarisek – kapucínek ve Šternberku **0:15** Outdoor Films s Richardem Konkolským (2. díl): Kdo se bojí, nemá na moři co dělat **1:35** Noční repríza dopoledních pořadů.

Sobota 16. 7. 2016

6:05 Svoboda, kterou nám Bůh dal: Salesiáni v Žepči **6:25** Bez hábitu naživo: Z kláštera sester klarisek – kapucínek ve Šternberku **7:20** Léta letí k andělům (72. díl): Marko Ivan Rupnik – slovínský umělec, teolog a jezuita **7:40** Jezuité o: Ignác z Loyoly **8:00** Noeland (43. díl) **8:30** Sedmihlásky (43. díl): Když sem šel cestičkou ouzkou **8:35** Animované biblické příběhy: Král se stal sluhou **9:05** Otevřeno u pana Josefa Cukra **9:15** Můj chrám: Novinář Mikuláš Kroupa, ředitel Post Bellum, kostel Nejsvětějšího Salvatora, Praha **9:35** Princ, který si vybral Dona Boska **10:20** Hudba pod Rozsutcom **10:30** Můj Bůh a Walter: Zpověď **10:45** Terra Santa News: 13. 7. 2016 **11:05** Procházka památkovou rezervací Příbor: Zastavení u kostela Narození Panny Marie **11:25** K Teen přes pervitín **11:35** Zpravodajské Noeviny: 14. 7. 2016 **12:00** Polední modlitba Sv. otce Františka [P] **12:10** 10 let s televizí Noe: Noe Culture **13:10** Milosrdenství a svatost: Kalwaria Zebrzydowska **13:35** Pod lampou: Bože, kde jsi? **15:15** Cvrlikání (30. díl): Nezmaři **16:25** Hlubinami vesmíru: S Ing. Janou Tichou o planetkách, 1. díl. **17:05** Pro vita mundi (136. díl): Eva Hudečková **18:00** Příběhy odvahy a víry: Oleg Senin (3. díl): Kázání ve tmě **18:25** Sedmihlásky (43. díl): Když sem šel cestičkou ouzkou **18:30** Bible pro nejmenší: David a Goliáš **18:40** Muzikanti, hrajte **19:10** Stíny barbarské noci **20:00** Cesta k andělům (75. díl): Milan Novák – historik **20:50** Poutní chrám Panny Marie na Chlumku v Luži **21:00** Outdoor Films s Leopoldem Sulovským (3. díl): Na vrcholy velehor **22:35** Noční univerzita: Prof. Martin Weis, Th.D. – Dvojitý život Mistra Jana Husa (3. část) **0:05** Petr Bende & Pavel Helan na Dostavníku 2013: Folková pohlednice z Mohelnického dostavníku 2013 **0:40** Vatican magazine (871. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **1:10** Noční repríza dopoledních pořadů.

Neděle 17. 7. 2016

6:15 Ars Vaticana (21. díl) **6:25** Svoboda, kterou nám Bůh dal: Salesiáni v Žepči **6:45** ARTBITR – Kulturní magazín (1. díl): S Vladimírem Mertou **7:00** Srdce pro bezmocné **7:25** Živá historie – Hrad Strečno **7:35** Cvrlikání (30. díl): Nezmaři **8:45** Putování modrou planetou: Čína **9:25** Milosrdenství a svatost: Kalwaria Zebrzydowska **10:00** Primiční mše svatá P. Jiřího Luňáka: Ofrechov [P] **12:00** Polední modlitba Sv. otce Františka [L] **12:25** Zpravodajský souhrn uplynulého týdne: Zpravodajské Noeviny a Terra Santa News **13:05** Muzikanti, hrajte (1. díl): S dechovou hudbou Svárovanka **14:10** Jezuité o: Poslání učitelů **14:35** Noční univerzita: P. Vojtěch Kodet – Pozvání na svatbu **16:00** Outdoor Films s Leopoldem Sulovským (3. díl): Na vrcholy velehor **17:30** Stavitelé měst **17:40** Můj Bůh a Walter: Zpověď **17:55** Sedmihlásky (53. díl): Páso děvča pávy **18:00** Noeland (44. díl) **18:30** Animované biblické příběhy: Ježíšova modlitba **19:00** Cesta k andělům (75. díl): Milan Novák – historik **20:00** Koncert Václava Hudečka a hostů ze Štípy u Zlína **21:35** Stíny barbarské noci **22:20** Jak potkávat svět (30. díl): S básníkem Františkem Novotným a hercem Ludkem Munzarem **23:40** Ars Vaticana (21. díl) **23:50** Polední modlitba Sv. otce Františka **0:05** 10 let s televizí Noe: Noe Culture **1:05** Noční repríza dopoledních pořadů.

Poselství Královny míru

„Drahé děti! Děkujte se mnou Bohu za dar, že jsem s vámi. Modlete se, děti moje, a žijte Boží přikázání, aby vám bylo dobře na zemi. Dnes, v ten den milosti, si přeji dát vám své mateřské požehnání míru a mé lásky. Přimlouvám se za vás u svého Syna a zvu vás, abyste vytrvali v modlitbě, abych s vámi mohla uskutečnit své plány. Děkuji vám, že jste přijali mou výzvu!“

Medžugorje, 25. června 2016

KÁZÁNÍ PATRONA KAZATELŮ – NABÍDKA KNIŽNÍ NOVINKY

Nejen pro kněze nabízí A.M.I.M.S. svou nejnovější brožurku s názvem **Kázání svatého Jana Zlatoústého**. Kniha má 84 stran a obsahuje prvních 15 kázání na Janovo evangelium. Tuto publikaci, stejně jako mnoho dalších (včetně pěti dílů kázání sv. Jana M. Vianneye), je možno objednat za příspěvek na tisk 20 Kč (+ poštovné) **na adrese:** A.M.I.M.S., Náměstí 20, 671 03 Vranov nad Dyjí • marek@fatym.com • tel. 728 655 271.

Z předmluvy: „Svatý papež Pius X. prohlásil Jana Zlatoústého 8. července 1908 za patrona kazatelů... ani mnozí kazatelé dnes neznají promluvy tohoto mimořádně významného muže křesťanského východu.“

Jsi dívka a je ti 12 až 18 let a chceš lépe poznat sama sebe a zdokonalit svoji osobnost? Trápí tě některé otázky týkající se dospívání a hledáš, komu se můžeš svěřit? Chceš se dovědět více o lidské sexualitě? Chceš se umět dobře nalíčit a pečovat o pleť, o své vlasy? Navštiv náš **kurz BÝT SAMA SEBOU**, který se koná ve dnech **18. 7. – 22. 7. 2016** či **15. 8. – 19. 8. 2016** denně od 9.00 do 13.30 hodin v prostorách CENAP Brno. **Více informací** naleznete na <http://www.cenap.cz/wks-byt-sama-sebou.php>. Těšíme se na Tebe.

BREVIÁŘ PRO LAIKY

9. – 16. ČERVENCE 2016

Změna v číslování breviáře: levý, nepodbarvený sloupec – dřívější vydání breviáře; pravý, podbarvený sloupec – nové vydání breviáře (2007)

Uvedení do první modlitby dne:	NE 10. 7.		PO 11. 7.		ÚT 12. 7.		ST 13. 7.		ČT 14. 7.		PÁ 15. 7.		SO 16. 7.	
Antifona	1028	1148	1754	1975	1060	1181	1075	1197	1091	1214	1734	1953	1122	1247
Žalm	783	881	783	881	786	884	783	881	783	881	783	881	786	884
Ranní chvály:														
Hymnus	1029	1148	1426	1602	1061	1181	1076	1197	1091	1214	1734	1953	1123	1248
Antifony	1030	1149	1756	1976	1062	1182	1076	1198	1092	1215	1107	1232	1123	1248
Žalmy	1030	1150	813	914	1062	1183	1076	1198	1093	1215	1108	1232	1124	1249
Krátké čtení a zpěv	1033	1152	1756	1977	1065	1186	1079	1201	1095	1218	1735	1954	1126	1251
Antifona k Zach. kantiku	704	795	1427	1603	1065	1186	1080	1202	1429	1605	1735	1954	1431	1607
Prosby	1033	1153	1757	1977	1065	1186	1080	1202	1095	1219	1724	1943	1126	1252
Závěrečná modlitba	704	795	1427	1603	1065	1187	1428	1604	1429	1605	1430	1607	1431	1607
Modlitba během dne:														
Hymnus	1034	1157	792	890	1066	1187	1081	1203	1096	1220	1112	1237	1127	1253
Antifony	1035	1155	1051	1171	1066	1188	1081	1203	1097	1220	1113	1237	1128	1253
Žalmy	1035	1155	1051	1171	1067	1188	1081	1204	1097	1220	1113	1238	1128	1254
Krátké čtení	1037	1157	1759	1979	1069	1190	1084	1206	1100	1223	1115	1240	1130	1256
Závěrečná modlitba	704	795	1427	1603	1069	1191	1084	1206	1100	1224	1116	1240	1131	1256
Nešpory:														
SO 9. 7.														
Hymnus	1024	1143	1039	1158	1426	1602	1071	1192	1085	1208	1101	1225	1736	1955
Antifony	1025	1144	1040	1159	1761	1981	1071	1193	1086	1209	1102	1226	1118	1243
Žalmy	1025	1144	1040	1159	1761	1982	1072	1193	1087	1209	1102	1226	1118	1243
Kr. čtení a zpěv	1027	1146	1043	1162	1763	1983	1074	1195	1089	1212	1105	1229	1737	1956
Ant. ke kant. P. M.	704	794	705	795	1427	1603	1074	1196	1090	1212	1429	1605	1737	1956
Prosby	1028	1147	1043	1163	1764	1984	1074	1196	1090	1212	1105	1229	1731	1950
Záv. modlitba	704	795	704	795	1427	1603	1075	1196	1428	1604	1429	1605	1430	1607
Kompletář:	1238	1374	1242	1379	1247	1384	1250	1387	1254	1391	1257	1395	1260	1398

Liturgická čtení

Neděle 10. 7. – 15. neděle

v mezidobí

1. čt.: Dt 30,10–14

Ž 69(68),14+17.30–31.36ab+37

Odp.: srov. 33 (Hleďte, ubožáci, Hospodina a pookřeje v srdci.)

2. čt.: Kol 1,15–20

Ev.: Lk 10,25–37

Pondělí 11. 7. – svátek

sv. Benedikta

1. čt.: Př 2,1–9

Ž 34(33),2–3.4+6.9+12.14–15

Odp.: 2a (Ustavičně chci velebit Hospodina.)

Ev.: Mt 19,27–29

Úterý 12. 7. – ferie

1. čt.: Iz 7,1–9

Ž 48(47),2–3a.3b–4.5–6.7–8

Odp.: srov. 9d (Bůh dává věčné trvání svému městu.)

Ev.: Mt 11,20–24

Středa 13. 7. – nezávazná

památka sv. Jindřicha

1. čt.: Iz 10,5–7.13–16

Ž 94(93),5–6.7–8.9–10.14–15

Odp.: 14a (Hospodin nezavrhne svůj národ.)

Ev.: Mt 11,25–27

Čtvrtek 14. 7. – nezávazná

památka bl. Hroznaty

nebo sv. Kamila de Lellis

(v plzeňské diecézi: svátek bl. Hroznaty)

1. čt.: Iz 26,7–9.12.16–19

Ž 102(101),13–14ab+15.

16–18.19–21

Odp.: 20b (Hospodin popatřil z nebe na zem.)

Ev.: Mt 11,28–30

Pátek 15. 7. – památka

sv. Bonaventury

1. čt.: Iz 38,1–6.21–22.7–8

Iz 38,10.11.12abcd.16

Odp.: srov. 17b (Ty, Hospodine, jsi zachránil mou duši, aby nezahynula.)

Ev.: Mt 12,1–8

Sobota 16. 7. – nezávazná

památka Panny Marie Karmelské

(v ostravsko-opavské diecézi: svátek Výročí posvěcení katedrály)

1. čt.: Mich 2,1–5

Ž 10(9B),1–2.3–4ab.7–8ab.14

Odp.: 12b (Nezapomínej na chudáky, Hospodine!)

Ev.: Mt 12,14–21

O PANNĚ MARIÍ

LA SALETTA

Jean Jaouen, M. S. • Z francouzštiny vybrala a přeložila Eduarda Macháčková • Předmluva Jan Stern, M. S., archivář Misionářů Naší Paní z La Saletty

Ke 150. výročí zjevení Panny Marie v La Salettě (19. 9. 1846) vyšla publikace o těchto zjeveních od vynikajícího teologa Jeana Jaouena, který znal nejlépe dokumentární prameny oněch událostí a očistil toto zjevení od lidských výtvorů. Jednalo se zejména o tzv. La Salettské tajemství, vytvořené v dobrém úmyslu. Autor knihy na základě historických dokumentů prokázal vznik a účelovost tohoto tajemství, které nepochází ze zjevení.

*VÉRITÉ • Brož., 130x199 mm,
92 stran, 40 Kč*

LITURGIE A BIBLE

ŘÍMSKÝ MISÁL

Přeložil a liturgickými poznámkami opatřil P. Marian Schaller O. S. B.

Toto vydání Římského misálu je přetiskem úplného a nezměněného posledního vydání P. Mariana Schallera O. S. B. z roku 1952 (vyšlo s církevním schválením). Je zde také přidán dodatek obsahující změny Římského misálu provedené do roku 1962, některá mešní propria místního významu a nejobvyklejší žehnání udělovaná zpravidla před mší svatou nebo po ní. Misál je ozdoben rytinami převzatými z olomouckého misálu vydaného roku 1740.

*Dědictví Svatováclavské
a Nakladatelství Sypták
Váz., 105x160 mm, 1644 stran, 990 Kč*

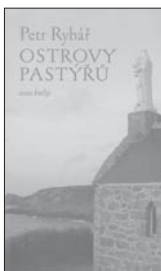
O KNĚŽSTVÍ

OSTROVY PASTÝŘŮ

Petr Rybář

Civilní zpověď o poslání kněze. Zápisky o krásách, úskalích a hlubinách i o nekonečných prostorách, kterými prochází muž, jenž se rozhodl pro povolání sluhý Božího.

*Dauphin • Brož., 117x175 mm,
76 stran, 198 Kč*

NOVÝ ZÁKON

Předmluva Prof. ThDr. Jan Matějka

Text užívaný v českých liturgických knihách, přeložený z řečtiny se stálým zřetelem k Nové Vulgátě. Překlad je dílem pracovní skupiny vedené docentem biblických jazyků ThDr. Václavem Bognerem. Vyšlo s církevním schválením.

*Karmelitánské nakladatelství
Čtvrté vydání • Váz., 115x172 mm,
872 stran, 430 Kč*

Po dobu letních prázdnin bude v naší prodejně v Olomouci na Dolním náměstí v sobotu zavřeno.

Objednávky knih – tel. 587 405 431 • Administrace a inzerce týdeníku Světlo – tel./fax 585 222 803 • Malice cyrilometodějská s. r. o.,
Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc 1, e-mail: knihy@maticecm.cz • Kompletní nabídku knižní produkce MCM naleznete na internetové adrese www.maticecm.cz

982707-0262/2011

TZ

Malice cyrilometodějská s. r. o.
Dolní nám. 24
771 11 Olomouc 1